Obiteljski list

PROSINAC 2020. / BROJ 23. / GODINA VIII / ISSN:1848-588X

Ja jesam

Promocija Biblije SHP

Dan reformacije

Svjedočanstvo

Ilustracija: Rahela Dominić

Riječ urednika

Isus iz Nazareta, rođen prije nešto više od dvije tisuće godina u judejskom gradu Betlehemu, najintrigantnija je povijesna osoba. Kažem povijesna jer o životu Isusa iz Nazareta ima jako puno povijesnih dokaza. O njemu nalazimo daleko više zapisa nego o, recimo, starogrčkom piscu Homeru koji je napisao poznata djela – Ilijadu i Odiseju. Dok u postojanje i djelovanje Homera nitko ne sumnja, s osobom Isusa Krista potpuno je drugačije. Unatoč povijesnim dokazima, mnogi sumnjaju u Isusovo postojanje. Drugi pak smatraju da je on tek dio legende ili lik iz nekog mita. Pa ipak, Isusovo djelovanje u potpunosti je promijenilo svijet. Zašto?

Isus je za sebe tvrdio da je Sin Čovječji i Sin Božji. Kad je ljudima oko sebe govorio da je kao Sin Čovječji gladan, da nema gdje glavu nasloniti, da je umoran – to je za sve bilo prihvatljivo, ljudi su to razumjeli. No, kad je govorio da je Sin Božji (Iv 10:36), pravovjerni su ga Židovi zbog toga htjeli kamenovati te mu govorili: „Zašto se praviš Bogom kad si samo čovjek." Isus je išao i korak dalje te je kao Sin Čovječji rekao nepokretnom čovjeku da su mu oprošteni grijesi (Mk 2:5). To je jako uznemirilo neke od učitelja Zakona te su u srcu pomislili: „Zašto ovaj tako govori? On vrijeđa Boga! Tko može opraštati grijehe, osim samoga Boga?" (Mk 2:7) A Isus ih, znajući njihove misli upita: „Zašto tako razmišljate? Što je lakše reći ovom nepokretnome čovjeku: 'Oprošteni su ti grijesi' ili 'Ustani! Uzmi svoj ležaj i hodaj'? Ali neka znate da Sin Čovječji ima vlast na Zemlji opraštati grijehe: Tebi govorim – rekao je uzetome – ustani, uzmi svoj ležaj i idi kući!« Čovjek je na oči svih prisutnih ustao, uzeo svoj ležaj i izašao. Svi su se divili i slavili Boga. Govorili su: »Ovako nešto još nikad nismo vidjeli!«" (Mk 2:9-12). Učitelji Zakona su ustvrdili da samo Bog može opraštati grijehe, a Isus je ovim činom pokazao i dokazao da je on, kao Sin Čovječji, u stvari Sin Božji – tj. da je Isus iz Nazareta sam Bog. U Ivanovu evađelju Isus nastavlja za sebe tvrditi da je on – Bog. Sedam puta Isus za sebe tvrdi Ja jesam, tj. ja sam Jahve, Bog Abrahama, Izaka i Jakova: Ja sam **kruh**, Ja sam **svjetlo**, Ja sam **vrata**, Ja sam **pastir dobri**, Ja sam **trs**, Ja sam **put**, **istina i život** i Ja sam **uskrsnuće i život**. U poslanici Kološanima čitamo: „On (Isus Krist) je savršena slika Boga nevidljivoga, prvorođenac svakog stvorenja, jer je u njemu sve stvoreno – sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega. On je prije svega i sve se u njemu drži u redu." (Kol 1:15-17) Tako je Duh Sveti nadahnuo apostola Pavla da opiše Isusa Krista kao –*Ja jesam*.

Zašto je onda taj –*Ja jesam*– promijenio svijet? Zato jer je Isus kao *Ja jesam* umro na križu za grijehe čitavoga svijeta – uključujući i tvoje i moje grijehe. Sam Bog je bio na križu! Zato je ta žrtva toliko uzvišena, toliko posebna! Zato je upravo ta žrtva dostatna (dovoljna) da otkupi tvoje i moje grijehe, tvoje i moje opačine. Ako prihvatimo Kristovu žrtvu na križu, ako se pokajemo za svoje grijehe, ako se krstimo za oproštenje grijeha i ako živimo novim Kristovim životom, onda smo njegova ljubljena djeca. Dobivamo oproštenje, mir, radost života, život nam dobiva novi smisao i znamo za što i za koga živimo. Dobivamo na dar Duha Svetoga koji je onda naš Branitelj, Tješitelj i Duh Istine. Taj se Božji Duh, Kristov Duh ili Sveti Duh nastanjuje u nama te nas vodi kroz ovaj život. Po Duhu Svetome, po trećoj božanskoj osobi, mi postajemo Božji, i taj Duh je zalog, garancija tvoga i moga vječnoga života!

Kristovi su apostoli, nakon njegova uskrsnuća, neustrašivo propovijedali da je on, Isus iz Nazareta – Mesija, Božji pomazanik, Božji Sin. Tako je jedan plašljivi Petar, koji je tri puta zatajio Isusa, postao gorljivi propovjednik da je Isus Božji Sin i da po njemu imamo život vječni. To je promijenilo svijet. Ako prihvatiš Isusa Krista za svog osobnog spasitelja i ako živiš tu vjeru – i tvoj će se život itekako promijeniti. S Kristom živimo bližnjima na blagoslov, a Bogu na slavu. Možda se ne smatraš gorljivim sljedbenikom Isusa Krista kao što je to bio apostol Petar, možda nisi neustrašivi svjedok Isusa Krista kao apostol Pavao, no doista svatko može živjeti s Kristom, a kad je potrebno, i posvjedočiti svoju vjeru ohrabrenjem, usmjerenjem ili opomenom.

Neka *Ja jesam* bude dio tvojega i mojega života.

Prop. Mladen Dominić

Sadržaj

4 Crkva Isusa Krista - Ja jesam
6 Kristova Crkva Rijeka
8 Kristova Crkva Varaždin
12 Kristova Crkva Zaprešić
16 Kristova Crkva Vukovar
19 Dolina blagoslova Vukovar
20 Biblijski institut
22 Kristova Crkva Valjevo
24 Kristova Crkva Kušlanova
26 Ja sam pravi trs - M.Jovanović
28 Hrvatska za Krista
29 Životne priče - Victor Glover
30 Vijesti
31 Dojmovi čitatelja i gledatelja
32 Molitva za siročad
34 Kutak za mlade
35 Kutak za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite.
Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.

Impressum

Nakladnik: **Hrvatska za Krista, Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin**
Glavni urednik: **Mladen Dominić**
Izvršna urednica: **Hana Dominić**
Grafički urednik: **Zlatko Celik**
Lektura: **Nataša Sulić**
Fotografije: **Arhiva OL**
Tekstovi: **Arhiva OL**
Adresa uredništva: **Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin**
E-mail adresa: **obiteljskilist@gmail.com**
Tisak: **Letis tiskara**
ISSN: **1848-588X**
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa; KCB Gajeva; KC Kušlanova; KC Varaždin; KC Zaprešić; BC Mursko Središće; Hristova Crkva Karaburma - Beograd; Hrvatska za Krista; Dolina blagoslova; KC Vukovar; Kristova Crkva Rijeka; KC Valjevo

Ja jesam

Neki je čovjek vidio malog dječaka kako za-neseno crta pa ga priupita što to radi. „Crtam Boga", odgovori mu dječak. „Boga, kažeš? Pa, kako ćeš nacrtati Boga kad Boga nitko nikad nije vidio?" začudi se ovaj. „Evo, sad će ga vidjeti, čim ja završim sliku", samouvjereno mu odgovori dječak.

Koliko god šaljivom nam se može učiniti ova zgoda, ona je istovremeno i bolno istinita. Naime, u naše je vrijeme „vjerujem u Boga" postala vjerojatno najbeznačajnija izjava koju možemo izreći. Riječ Bog na neki je način postala samo platno na kojem je svatko od nas slobodan slikati vlastiti portret božanskog. Neki ga zamišljaju kao „energiju", za druge je „bilo što jače od nas", neki ga vide kao „unutarnju snagu koja nas vodi u dublju svijest" ili već štogod drugo. Štoviše, „vjerujem u Boga" može nerijetko značiti i jednostavno gledati samoga sebe u ogledalu koje mnogostruko uvećava. Možemo li nekako nadići tu proizvoljnost? Možemo li upoznati Boga onakvim kakav On zaista jest? Švicarski teolog Karl Barth rekao je da za to postoje samo dva načina – ili krenuti od čovjeka prema nečem što je veće od nas, ili krenuti od Boga prihvativši Njegovo otkrivenje nama.

Prvi izbor je dvojben iz više razloga. Ponajprije, to otvara mogućnost da svaki čovjek zamisli Boga na neki svoj način, što objašnjava zašto u svijetu uopće i ima toliko različitih religija. No, možda je i veći problem što mi i samu ideju o Bogu kočimo vlastitim ograničenjima. Neki čak smatraju da je jedan od najvećih grijeha Crkve krajem dvadesetog stoljeća trivijalizacija Boga ili Njegovo umanjivanje na „prikladnije proporcije". Sviđa nam se iluzija predvidivog i sigurnijeg božanstva pa smo podložni Boga zamišljati prema našim vlastitim sklonostima i prioritetima.
Možda je upravo to i bio razlog zašto se u trećem poglavlju starozavjetne knjige Izlaska Bog predstavlja Mojsiju vrlo neobičnim imenom: »**Ja sam koji jesam**«, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: »Ovako kaži Izraelcima: **Ja jesam** posla me k vama.« (Izl 3:14). Prije svega, u ovome otkrivamo da Bog ima ime, da On nije neka bezimena sila.

Otkriti svoje ime znači saopćiti se drugima, samoga sebe učiniti pristupačnim. No, možda je još važnije da u tom imenu možemo čuti i Božje upozorenje u vidu Ja sam onaj koji jesam, a ne onaj kakvim me ti želiš učiniti. Zato, ako prestanemo stvarati sliku Boga naglavačke i prihvatimo Njegovo samootkrivenje, susrest ćemo Boga koji je veličanstven i tajanstven, svet i milosrdan. Naći ćemo Onoga koji je sposoban utažiti našu duhovnu glad i žeđ i nećemo se bojati otkrivene istine.

No, da bismo nekoga mogli istinski upoznati, nije nam dosta samo znati njegovo ime, neće nam biti dovoljno ni znati informacije o njemu. Da bismo nekoga istinski upoznali, moramo ga susresti kao osobu i imati priliku družiti se s njime. U toj namjeri je i sam svevišnji Bog u jednom trenutku povijesti odlučio postati čovjekom i do kraja nam se otkriti u osobi Isusa iz Nazareta (Heb 1:1-3).

> *Svaku od tih potreba Isus ispunjava svojim imenom „Ja jesam" kojim nam se objavljuje kao jedini pravi Bog.*

Tog povijesnog Isusa vrlo nam slikovito opisuju četiri evanđelja, četiri biografska zapisa koja su o njemu objavili njegovi učenici.
Pozornije proučavanje posljednjeg od njih, Evanđelja po Ivanu, najviše nam prikazuje Isusa upravo u svjetlu imena kojim se Bog predstavio Mojsiju. Naime, u njemu je zapisan jedan vrlo neobičan detalj koji se dogodio kad su vojnici došli uhititi Isusa kako bi ga vjerski vođe osudili na smrt: „Znajući sve što će s njim biti, istupi Isus naprijed te ih upita: »Koga tražite?« Odgovore mu: »Isusa Nazarećanina.« Reče im Isus: »**Ja sam**!« ... Kad im dakle reče: »**Ja sam**!« oni ustuknuše i popadaše na zemlju." (Iv 18:4-6)

Zašto bi naoružani vojnici popadali na zemlju nakon što im se Isus odazvao? Jedino objašnjenje je da je izrazom „**Ja sam**", što je u hrvatskom jeziku skraćeni oblik izraza „**Ja jesam**", on izgovorio Božje ime. Oni su, i ne znajući, istupili pred samoga Boga koji je dragovoljno postao čovjekom kako bi nas svojom žrtvom oslobodio svake krivice grijeha i tako spasio za vječnost (Iv 3:16). Osim što se u toj prigodi Isus na tako dramatičan način očitovao Bogom, Evanđelje po Ivanu i inače njegovo djelovanje uvelike predstavlja upravo u svjetlu tog neobičnog imena. Naime, osim što nas je svojim imenom Bog upozorio na pogubnost stvaranja proizvoljne slike o Njemu, u tom nam se imenu On otkriva i kao temelj svake opstojnosti, pa time i opstojnosti nas ljudi. Drugim riječima, mi ne možemo bez Boga i to najlakše uviđamo po tome što je On jedini u stanju ispuniti sve naše potrebe. Naš je najveći promašaj kad svoje potrebe pokušavamo ispuniti mimo Njega i upravo je to temelj svakog grijeha. Zato nije slučajno da su Isusova očitovanja uvijek bila odgovor na neku oskudicu ili krizu koje su ukazivale i na važnije duhovne potrebe. Tako se On gladnima predstavio kao **kruh** koji je sišao s neba (6:35), slijepima kao **svjetlo** kojim mogu vidjeti duhovnu stvarnost (9:5), svjesnima svoje izgubljenosti kao **vrata** u sigurnost (10:9), onima koji uviđaju potrebu za duhovnim vodstvom i skrbi očitovao se dobrim **pastirom** (10:11), besplodnima **trsom** čije mladice donose obilan rod (15:1), zalutalima kao pravi **put** (14:6) i, ono najvažnije, onima koji shvaćaju da su bez Boga mrtvi i vječno izgubljeni, Isus se očitovao kao **život i uskrsnuće** (11:25).

Kad jednom nađemo nekoga tko je zaista sposoban i voljan ispuniti naše najveće potrebe, od sasvim praktičnih i svakodnevnih pa sve do onih dramatičnih koje se tiču naše vječne sudbine, mi znamo da smo pronašli samoga Boga. Svaku od tih potreba Isus ispunjava svojim imenom „**Ja jesam**" kojim nam se objavljuje kao jedini pravi Bog. Zato ga nemojmo zamijeniti nekakvim proizvoljnim zamislima naše ograničenosti. Štoviše, dopustimo mu da u našim srcima On sam crta prekrasne obrise svog božanstva kako bi u svjedočanstvu našeg života i drugi ljudi mogli vidjeti Boga koji bi im inače ostao zauvijek nevidljiv i nedostupan.

Vlado Hoblaj

KONTAKT INFORMACIJE - CRKVA ISUSA KRISTA

Kralja Zvonimira 22
40315 Mursko Središće

Mb: 092 217 43 04

Email:
vlado.hoblaj@gmail.com

Kristova Crkva Rijeka

Ja sam kruh

U evanđelju po Ivanu 6:35 Isus Krist kaže: **„Ja sam kruh života."**
Unutar ovog poglavlja Isus ovu izjavu ponavlja više puta. Također, ovaj redak dio je poglavlja u kojem je opisan čudesan događaj kada je Isus nahranio pet tisuća ljudi s pet kruhova i dvije ribice. Tim činom, On koristi priliku da pouči i pošalje poruku o potrebi koje ljudi nisu svjesni, a to je neprolazna životvorna hrana koju može dati samo Bog. Ta hrana dolazi s neba. Ta hrana je On, Sin Božji, Isus Krist, kruh života.
Kruh je važan prehrambeni proizvod, kako u Isusovo vrijeme, tako i dan-danas. Za kruh se vežu i mnoge narodne izreke, a neke od njih su „dobar kao kruh" ili „osigurati kruh", odnosno dati kruh nekome. Značenje prve izreke očituje se u dobroti koja je zapravo Božja osobina, a druge u smislu stjecanja sredstava potrebnih za život.
Kruh je od davnina simbol života, a u ovome kontekstu nema značenje samo prehrambene namirnice, već simbolizira sveopću ljudsku potrebu za fizičkom, ali i duhovnom hranom. Tko ne jede, umrijet će. Kada Isus kaže: 'Ja sam kruh života', On otkriva svoje Božanstvo i to da je u Njemu apsolutno sve potrebno da bi čovjek bio živ – kako fizički, tako i duhovno.
Isus je na taj način učio židovski narod – narod koji je od Boga primio zapovijed da blagdan Pashu blaguje s beskvasnim kruhom, a kao podsjetnik na oslobođenje od ropstva. Beskvasni kruh je već tada bio simbol Isusa Krista, istinskog Mesije, Njegove bezgrešnosti, koji će donijeti ljudima oslobođenje od ropstva grijeha i dar novoga života. U ono vrijeme mnogi to nisu razumjeli ili nisu imali jasnu spoznaju. Danas jasno znamo da smo prihvaćajući Krista u Njemu jedno s Bogom, ali i jedni s drugima. U našim zajedništvima Isus je prisutan među nama i u nama, a to sve potvrđujemo uzimajući Gospodnju večeru. Budući da smo dionici Božjeg obećanja, dobili smo pravo koje nam omogućava pristup kruhu za koji Isus kaže da je tijelo Njegovo i vinu – krvi Kristovoj, kao podsjetniku novoga saveza u toj krvi te na izlazak iz ropstva grijeha, odnosno prijelaz iz smrti u život. Njemu na spomen, dok ponovno ne dođe!
Kao što je i kruh sastavljen od mnogih zrna brašna u jednu cjelinu, tako smo i mi koji pripadamo Bogu, po Isusu Kristu, jedno u Njemu. Slava Gospodu, Amen!

Đuro Pejkanović

Kruh života

Glad je strašna,
treba li za pobjedu tone i tone brašna?!
Zastani, otvori oči i uši,
shvatit ćeš kako se svijet guši.
Patnja i ispraznost vlada,
pitam se kakva je njihova nada,
da li ih tuga svlada...
Tužno je osjetiti toliko gladi,
nebrojene jadi.
Želim svima silno reći,
kako najveće blago steći.
Treba samo ruku Bogu pružiti,
a On će tvoj život okružiti.
Spasenje ti nudi, već ti ga daje,
i to još uvijek traje.
Zato, uzmi dok je vrijeme,
besplatno, bez uvjeta sve je.
Jedino spasenje i kruh života,
On je, Isus Krist, naše bogatstvo i ljepota!

Tanja Grabar

Dvije kutije

Čovjek je od Boga dobio dvije kutije – jedna je bila crna, a druga zlatna. Čovjek je trebao kutije držati u rukama. Tada je Bog rekao čovjeku: „Stavi sav jad, muku, loše stvari i zlo koje će te zadesiti u crnu kutiju, a svu svoju radost, sve dobro, svaki blagoslov u zlatnu."

Čovjek je doslovno poslušao Božji naputak te je činio kako mu je bilo rečeno. Ono dobro stavljao u zlatnu kutiju, a ono manje dobro u crnu kutiju. Nakon nekog vremena čovjek je uočio da je zlatna kutija iz dana u dan sve teža, a crna pak je bila jednako lagana, bez obzira na to koliko je loših stvari bilo stavljeno u nju.

Čovjeku to nije bilo logično te je znatiželjno sam otvorio kutije. Dok je zlatna kutija bila prepuna dobra, crna je kutija bila potpuno prazna jer je na dnu bila rupa. Čovjek je pokazao rupu Bogu i stao razmišljati gdje je sve ono loše što se dogodilo u njegovu životu? Bog se blago nasmijao i rekao: „Dijete moje, svi tvoji jadi su ovdje kod mog Sina – Isusa. On je rekao: »Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.«" (Mt 11:28)

Zbunjen, čovjek je upitao Boga što je sa zlatnom kutijom? On mu je tada odgovorio:
„Dijete moje, zlatna kutija služi da brojiš svoje blagoslove, a crna da prepustiš svoje teškoće Kristu Isusu. On će ti rado pomoći ponijeti teret tvojih teškoća – ako mu to dopustiš."

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA RIJEKA

Dr. F. Kresnika 31
51000 Rijeka

Mb: 098 900 54 47

Email:
kristova.crkva.rijeka@gmail.com

Kristova Crkva Varaždin

Ja sam svjetlost svijetu

Ne, nije se to desilo u staroj Grčkoj, kolijevci kulture i filozofije, nije se to desilo ni u Egiptu u okrilju velikih faraona i veličanstvenih piramida, a ni u Babilonu u njegovim prekrasnim vrtovima, silnom carstvu, nekada prijestolnici čitavog Perzijskog Carstva, ni ondašnjem Rimu, središtu vojne i političke moći, u središtu čitavog ondašnjeg poznatog svijeta. To se desilo u malome, neznatnom judejskom gradu Betlehemu. Rođenje Isusa iz Nazareta. Iako je bio kraljevske loze nije se rodio u palači, već u štalici te je bio položen u jasle umjesto u skupocjenu kolijevku. Bila je to tek krhka iskra života povjerena Josipu i Mariji. Kad su se mudraci s istoka došli pokloniti djetetu zli Herod odlučuje zatrti svaki tračak te iskre, tog Svjetla. Ali anđeo Božji upozorava Josipa i oni bježe u Egipat. Biblija kaže da je djetešce raslo i punilo se duhom i mudrošću. Svjetlo je bilo sve snažnije i snažnije. S dvanaest godina njegovo je znanje i mudrost oduševilo pismoznance u Hramu, a za njegova krštenja Duh Sveti silazi na Isusa i ona neznatna betlehemska iskrica biva očitovano kao silno Svjetlo. Sam Bog je progovorio mnoštvu: „Ovo je Sin moj ljubljeni, njega slušajte.” Evanđelist Ivan kaže: „Svjetlo istinito koje rasvjetljuje svakoga čovjeka dođe na ovaj svijet.” To Svjetlo bilo je toliko silno da je nadvladalo tamu, a u konačnici pobijedilo i mračnu smrt – uskrsnućem od mrtvih, treći dan. No, žalosno je da je Ivan morao reći da je Svjetlo došlo k svojima, k svojem narodu, ali ga narod nije primio. Ivan kaže dalje da svi koji su ga primili dobivaju vlast zvati se djecom Božjom. To su oni koji su nanovoro rođeni od vode i Duha Svetoga. Ti i ja postajemo djetetom Božjim ako prihvatimo taj milosrdni dar spasenja. A djeca Božja imaju još blagoslova kao dar Svjetla.

Svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi su više voljeli tamu jer su im djela bila zla. (Iv 3:19)

Isus kaže: „Jer, Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga Sina jedinca da ne umre nitko tko u njega vjeruje, nego da ima vječni život. Bog nije poslao svoga jedinoga Sina da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, nije osuđen, no onaj tko ne vjeruje, već je osuđen jer nije povjerovao u jedinoga Božjeg Sina. Na ovome se temelji osuda: Svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi su više voljeli tamu jer su im djela bila zla. Svatko tko čini zlo, mrzi svjetlo i kloni ga se da njegova djela ne bi bila razotkrivena. No onaj tko radi što je istinito, dolazi k svjetlu da se jasno vidi kako su njegova djela učinjena u Bogu.” (Iv 3:16-21)

Kao prvo, djeca Božja koja prihvate tu pobjedu Svjetla nad tamom, dobivaju na dar vječni život. Biblija to naziva spasenjem od smrti, od propasti, od pakla, od vječne odvojenosti od Boga. Nadalje, Isus kaže da se njegovoj djeci ne sudi. Sudi se onima koji nisu prihvatili Svjetlo, oni koji su više voljeli tamu, oni čija su djela bila zla. I najmanji grijeh zlo je u Božjim očima jer ništa nečisto ne može biti kod Boga. S druge pak strane, dijete Božje dolazi Bogu, ispovijeda svoje grijehe po Kristovoj žrtvi, bude čisto, raduje se nedjelji kad s Crkvom slavi i hvali Boga! Jesi li i ti dijete Božje? Slaviš li Boga svake nedjelje u svojoj Crkvi?

Božji plan za tebe i mene ide dalje. Isus svečano izjavljuje: „Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, imat će svjetlo koje daje život i nikada više neće hodati po mraku.” (Iv 8:12) Ti i ja, ako smo u Svjetlu, i sami postajemo svjetlo. A to naše svjetlo davat će život ljudima na način da ih usmjerimo k izvoru života, k jedinome, pravome, veličanstvenom i silnom Bogu. Tako ćemo ti i ja sudjelovati u spasenju ljudi od vječne propasti. Ako samo jednu osobu za našeg života dovedemo do živoga Boga – učinili smo neizmjerno veliku stvar. Netko je rekao da ako smo spasili jednog čovjeka, spasili smo čitav svijet! Naviještaš li i ti vjeru u živoga Boga? Spašavaju li se ljudi preko tebe?

Zato Isus kaže: „Vi ste svjetlost svijetu. Ne može se sakriti grad smješten na brdu. Tako ni svjetiljku ne pale da bi je stavili pod posudu, nego na stalak, da svijetli svima u kući. Neka tako i vaše svjetlo svijetli pred ljudima, da vide vaša dobra djela te slave vašega Oca koji je na nebu.” (Mt 5:14-16)
Ako si Božje dijete, ako si kršćanin, onda te Bog poziva da svijetliš doma, u obitelji, braku, susjedstvu, u školi, na poslu – gdje god da jesi. Jer svemogući je Bog upravo tebi i meni povjerio svoje svjetlo, kako bi ti i ja činili djela ljubavi da bi se po nama, preko Kristove žrtve, ljudi spašavali.

Zato, prihvatimo Kristovo svjetlo i zasvijetlimo kao zvijezde u svemiru, kaže apostol Pavao. Neka to svjetlo bude ljudima na spasenje, a Bogu na slavu i hvalu!

U Kristu, Mladen Dominić

Božji plan za tebe i mene ide dalje. Isus svečano izjavljuje: „Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, imat će svjetlo koje daje život i nikada više neće hodati po mraku.” (Iv 8:12)

Obitelj Nored i Annette

Naši gosti iz SAD-a, obitelj Nored i Annette Chambers proteklih su tjedana održavali individualne sate konverzacijskog tečaja engleskog jezika uz Bibliju. Osim satova po principu jedan na jedan, svake srijede polaznici su prisustvovali takozvanoj Super srijedi–predavanju popraćenom videom iz serijala „Priča o otkupljenju”, nakon čega su sudjelovali u grupnim raspravama na temelju istih. Polaznici tečaja slažu se da je ovakav način učenja engleskog za njih bio jedno divno iskustvo, a mi smo zahvalni našim američkim prijateljima za ovu priliku.

Na posljednjem predavanju srijedom oprostili smo se od drage obitelji Nored i zahvalili im na trudu. Oni su nas počastili izvedbom nekoliko božićnih pjesama na engleskom, što nas je osobito obradovalo, s obzirom na to da se zbog epidemiološke situacije ove godine ne može održati tradicionalni koncert u našoj crkvi. Njihova je izvedba ovaj posljednji susret obogatila posebnim, svečanim ozračjem i na lijep smo način zaokružili naše višetjedno druženje.

Dječja lutkarska predstava

U sklopu tjednih radionica za djecu i tinejdžere organizirali smo projektni dan – dječju lutkarsku predstavu na engleskom jeziku pod naslovom „Danijel u lavljoj jami“. Proveli smo raznovrsne aktivnosti od izrade lutkica i usvajanja vokabulara do same izvedbe. Sudjelovala su djeca od 3 do 13 godina, a roditelji su imali priliku uživati u lutkarskoj predstavi. Dan smo zasladili pravim američkim palačinkama i jedva čekamo nove radionice! Ako nam se želite pridružiti na besplatnim radionicama u novoj godini, primamo predbilježbe na broj 042/311-202.

Sastanak za žene

Veliko nam je ohrabrenje i poticaj čuti nečiju životnu priču i iskustvo u nošenju sa životnim izazovima.
Na sastanku za žene Becki Nored s nama je podijelila priču o svom životnom putu, nakon čega se nastavilo opušteno druženje žena i razgovor na temu važnosti podrške zajednice kada u životu naiđemo na neprilike.

Tečaj engleskog za početnike

Na tečaju engleskog jezika za početnike srijedom uvijek vlada veselo ozračje, a osobito smo radosni kad polaznici žele s našom zajednicom podijeliti važne trenutke u životu. Tako smo u uskom krugu ljudi, sukladno epidemiološkim mjerama, proslavili rođendan našega Vlade koji na engleski dolazi već nekoliko godina. Budući da znamo da je strastveni ribič, iznenadili smo ga posebnom tortom. Želimo mu još jednom sretan rođendan!

Dan reformacije

Kao i svake godine, održano je predavanje povodom Dana reformacije, iako ovog puta u užem krugu prijatelja Crkve, radi poštivanja epidemioloških mjera. Pastor Mladen Dominić u svojoj prezentaciji poveo nas je na putovanje kroz povijesne događaje vezane za reformacijski pokret, čime smo proširili svoje znanje i obilježili ovaj važan dan.

	TJEDNI RASPORED
NEDJELJA	Bogoslužje u 10:00 sati
SRIJEDA	Molitveni sastanak u 18:00 sati
	Engleski kutak u 18:00 sati
	Proučavanje Biblije u 19:00 sati
SUBOTA	Dječji kutak u 09-12:00 sati

Varaždinska Kristova Crkva na novoj adresi

Nedavno je odlukom gradskog poglavarstva grada Varaždina dio ulice Vilka Novaka preimenovan u Ulicu braće Krajanski. U tom dijelu ulice nalazi se i naša crkvena zgrada tako da smo službeno dobili novu adresu – Ulica braće Krajanski 14.

Braća Artur i Ernest Krajanski na simboličan način predstavljaju nekoć vrlo uglednu i utjecajnu židovsku zajednicu grada Varaždina koja je, nažalost, na izuzetno okrutan i zločinački način bila istrgnuta iz ukupnog bića našega grada u mjesecu srpnju 1941. godine. Tada je oko 450 naših sugrađana uhapšeno i deportirano u koncentracijske logore, a njihov jedini krimen bio je to što su bili pripadnici židovskog naroda. Ogromna većina bili su ugledni, pošteni i nadasve marljivi ljudi koji su svojim radom i djelovanjem, svaki u svom području ostavili velik doprinos u razvoju grada Varaždina. Nažalost, tek danas uoči 80. obljetnice tog sramnog događaja, službeni predstavnici našega grada donijeli su jednu ovakvu odluku koju u svakom slučaju treba svesrdno pozdraviti.

Kao kršćani protestantske provenijencije osjećamo se izuzetno počašćeni da baš naša ulica nosi ime jedne od najuglednijih varaždinskih obitelji. Propovijedajući Krista, našeg Spasitelja, vjerujemo da istovremeno proslavljamo i starozavjetnog Boga s kojim je On u jedinstvu s Duhom Svetim. Vjerujemo da nanovorođeni kršćani koji svoj osobni odnos s Bogom grade na temelju Svetoga pisma ne mogu nikako zanemariti svoje korijene vjere koja izvire iz judaizma, tj. Staroga zavjeta. Zato vjerujemo da nije slučajno da je baš naša ulica preimenovana u spomen na židovsku zajednicu, čime barem na simboličnoj razini dobivamo nekakvu puninu biblijske, judeo-kršćanske vjere kojoj i mi danas s ponosom pripadamo.

Jurica Lazar

dr. iur. Ernest Krajanski (Varaždin, 15.11.1885. – logor Stara Gradiška, studeni 1941.)
Ernest Krajanski bio je doktor prava, dirigent, pjevač, violinist i stručni glazbeni pisac. U Varaždinu je završio osnovnu školu i gimnaziju, a pravo je studirao u Beču i Zagrebu, gdje je i doktorirao. U Varaždinu je imao svoj odvjetnički ured, a isticao se i kao vrstan pravnik i govornik. S prof. Krešimirom Filićem osnovao je 1922. u Varaždinu mješoviti pjevački zbor Tomislav, s kojim je do 1939. održao niz koncerata. Bio je prevoditelj pjevačkih tekstova, ostavio više harmonizacija i hrvatsko-kajkavskih popevki, među kojima je najpoznatija Ja sem Varaždinec (Varaždin 1919). Bio je predsjednik Rotary kluba Varaždin. Zajedno s većinom varaždinskih židova uhićen je 13.07.1941., nakon čega je deportiran u koncentracijski logor Stara Gradiška gdje je ubijen tijekom mjeseca studenog iste godine.

dr. pharm. Artur Krajanski (Varaždin, 25.05.1884. – Varaždin, 06.04.1941.)
Artur Krajanski bio je poznati varaždinski ljekarnik, vlasnik ljekarne K zlatnom angjelu koja se nalazila u njegovoj kući u samom centru Varaždina, u Gundulićevoj ulici 9 (Dućanskoj). Ljekarnu je preuzeo od svog oca Benjamina. Školovao se u Budimpešti i Beču gdje je završio studij farmacije i doktorirao kemiju. Bio je član odbora Muzealnoga društva, vrsni violončelist, suosnivač Orkestralnoga društva u Varaždinu (1909.), predsjednik Rotary kluba, član Općinskoga odbora Židovske općine u Varaždinu i Bogoštovnog vijeća te član inicijativnog odbora za osnivanje Mjesne cionističke organizacije. Ne želeći pasti u ruke nacistima, dana 06.04.1941. počinio je samoubojstvo u svojoj kući u Varaždinu. Nažalost, njegove zle slutnje ubrzo su se obistinile kada je samo tri mjeseca nakon njegove tragične smrti većina varaždinskih židova bila uhapšena i odvedena u koncentracijske logore. Tada su se među uhapšenima našli i njegov otac Benjamin, brat Ernest, supruga Jelisava, sin Franjo te kći Eva.

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA VARAŽDIN

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Tel: 042 311 202
Web: kristova-crkva.hr

Email:
kristova-crkva@vz.htnet.hr

Kristova Crkva Zaprešić

Ja sam vrata

„»Govorim vam istinu. Tko ne uđe ovcama u tor kroz vrata, nego potajno, nekim drugim putem, kradljivac je i razbojnik. Tko pak uđe kroz vrata, pastir je stada. Čuvar, koji stoji na vratima, otvara mu, a ovce se odazivaju na pastirov glas. On svoje ovce zove imenom i izvodi ih. Kad izvede sve svoje ovce, stane pred njih i vodi ih. Ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. No one neće nikada ići za onim kojeg ne poznaju. Naprotiv, pobjeći će od njega jer im je njegov glas stran.« Isus je ispričao ovu usporedbu, ali ljudi nisu shvatili što im je želio reći. Zato im je Isus ponovio: »Govorim vam istinu. Ja sam vrata ovcama. Svi koji su došli prije mene su bili kradljivci i razbojnici. No ovce ih nisu slušale. Ja sam ta vrata. Tko uđe kroz mene, spasit će se. Ulazit će i izlaziti i nalaziti sve što mu je potrebno. Kradljivac dolazi samo da ukrade, ubije i uništi. Ja sam pak došao da im dam život, i to život u izobilju. Ja sam dobar pastir, a dobar pastir daje svoj život za ovce.«” (Ivan 10:1-11).

Dopustite mi neobično uvodno pitanje – kako ulazite u svoj dom, kroz dimnjak, prozor ili vrata? Naravno da ulazimo kroz vrata! Prema tome, ni ulaz u puninu života nije kompliciran kao što se ponekad prikazuje jer sve što morate napraviti jest pristupiti Isusu. U redu, nije baš tako lako, ali kad to učinite, to je poput otvaranja vrata – ostavljate grijehe za sobom te jednostavno uđete u novi svijet.

U današnjem svijetu brojni se glasovi nadmeću kako bi pridobili našu pažnju i neki od njih su zlobni, kao što je Isus naglasio u prvom stihu našeg čitanja. To je više nego evidentno u ekspanziji kultova usredotočenih na vođe koji zahtijevaju bespogovornu pripadnost. Takve osobe najčešće naglašavaju svoju svetost i propagiraju bliskost s Bogom, odnosno superioran položaj u odnosu na sljedbenike koji je obilježen ekskluzivnim pravom na autoritet i pomazanje. Oni proglašavaju ostale vođe nedostojnima i manipuliraju svojim podanicima čiji propusti postaju kobni, dok ih konformizam održava na životu.

Srećom, Isus nas upozorava o takvim lažnim učiteljima – oni su kradljivci koji nam otimaju istinu, a redovito i novac. Prevaranti su toliko vješti u indoktrinaciji i zastrašivanju ljudi da metodom odvraćanja od Boga pridobivaju (ne)vjernike. Prorok Ezekiel prozvao je lažne pastire i predvidio da će pravi Pastir, Mesija, ponuditi istinsku brigu i vodstvo. I baš kao što postoje lažni pastiri, tako postoje i lažna vrata. U Mateju 7:13-14 Isus upozorava svoje učenike: „Uđite na uska vrata jer široka vrata i prostran put vode u propast. Mnogo ljudi ide tim putom. No uska vrata i tijesan put vode u život, a malo ih je koji ga pronalaze!” Dakle, od presudne je važnosti koja ćemo vrata odabrati!

Čuvari iz uvodnog čitanja su pastiri. Ali tko su zapravo oni? Farizeji bi obječuke prihvatili takvu poziciju, no Isus im dodjeljuje drugačiju titulu. Sveto pismo označava starozavjetne proroke i pastore kao pastire svojih zajednica. Oni su pozvani da hrane, vode, štite, ispravljaju i ljube svoje stado. Povremeno idu za izgubljenim ovcama kako bi ih vratili u tor te ograđuju svoje stado od vanjskih opasnosti i unutarnjih nemira. Funkcija pastira podrazumijeva njegovanje odnosa – pastori nisu tek pružatelji religijskih usluga. Oni ne smiju biti usputni, distancirani ili nepristupačni već uključeni u svakodnevicu, strastveni prema Bogu i empatični prema ljudima. Naime, svaka interakcija bi trebala poslužiti kao mogućnost za privlačenje ljudi u Božje prisustvo.

U sedmom retku, Isus proglašava jednu od svojih sedam „Ja sam” tvrdnji: „Ja sam vrata ovcama.” Po čemu je Isus vrata? Inače, vrata su prolaz, pristup, prilika, zaštita od opasnosti, utočište. Isus predstavlja sve to za one koji uđu, one koji mu se utječu. No, pogledajmo što nam vrata govore o samom Isusu. On je put do Oca. Kakva je to kuća bez vrata? Čak i kada uzmete u obzir veličanstvo raja, čemu sve to ako nema ulaza? Slava Gospodu, vrata u vječni život upravo je Isus – On nas uvodi u blagoslov spasenja i daje sve što nam je potrebno da ga ostvarimo!

Isus je preuzeo našu kaznu i umro za naše grijehe kako bismo mi prošli kroz vrata ka vječnosti. Smrt čuči u nama, no Isus nam nudi život! Nažalost, nevjernici odbijaju pouzdati se u Isusa jer žele ‘slobodno’ uživati u ropstvu grijeha. A Isus nudi život u punini. Što je život u punini? Riječ punina je ista riječ koju je Isus upotrijebio kada je nahranio 5000 ljudi – to je zadovoljna, obilata ispunjenost. Kako je Isus ispunio vaš život? Neki ljudi samo postoje, životare bez svrhe i radosti dok njihovi isprazni životi trepere poput tinjajuće svijeće. Žive da bi jeli i na kraju umrli. No, uđemo li kroz Njegova vrata, Isus će rasplamsati naše živote i utrti put do energičnog, entuzijastičnog i angažiranog života.

S obzirom na potencijalne blagodati, samo je logično pitati što taj ulazak kroz spasonosna vrata uključuje? Prije svega, vjeru da je Isus stvaran i namjeru da ga se slijedi. Nevjerojatno je da tako znamenita vrata neprocjenjive vrijednosti uglavnom ostanu neprimijećena – izgubljene duše prate svjetovne putokaze iako svakoga puta odaberu vrata koja ne vode nikuda. Svaki od nas mora se iskreno zapitati... Jesmo li odlutali iz stada, jesmo li otuđeni od Boga? Isus nas doziva do svog praga, a taj poziv nema uvjeta ni ograničenja – svima je objavljeno da je ulaz slobodan. Čujete li zov brižnog pastira? Odazovite se što prije i prođite kroz Isusova vrata, a tada su vam spasenje i ispunjenost zajamčeni!

Budi mi sve

Oče, budi vid
mojim očima
I budi moj san
u dugim noćima.
I budi srce
u mojim grudima,
budi moj Bog
među ljudima.

Budi sol zemlji
budi pitka voda,
moje izbavljenje
i moja sloboda.
Tvoj Sin je žrtva
na Tvojem oltaru
hvala ti na tome
neizmjernom daru.

I budi zrak
kojega udišem,
budi moja ruka
dok Ti ovo pišem.
Budi moj vodič
na putu do neba,
moja te duša
i želi, i treba...

Katica Pavlić

Čestit Božić i blagoslovljena nova 2021. godina od vaše braće i sestara iz Kristove Crkve Zaprešić!

Unatoč zabrinjavajućem pogoršanju epidemiološke situacije zbog koje se nismo sastajali na bogoslužjima ni drugim sastancima tijekom listopada i studenoga, ohrabreni smo redovitom komunikacijom s članovima zajednice te distribucijom Biblija za djecu i novog Suvremenog prijevoda Biblije, čime smo obnovili nekoliko starih i stvorili nove kontakte kojima smo poklonili Biblije i drugu kršćansku literaturu u ovo pandemijsko doba – Bogu hvala!

Dječji vrtić „Zvono”

Dječji vrtić Zvono krenuo je u novu pedagošku godinu trudeći se djeci pružati što sigurnije i normalnije okruženje za svakodnevni rast i razvoj kroz druženje, igru i učenje. Na fotografijama možete vidjeti kako djeca iz mlađe skupine „Pandice” uče engleski s omiljenom „Teacher” Ruth, dok je starija skupina „Zvončići” uživala u istraživanju tijekom šetnje s odgojiteljima. Potaknuti Isusovim riječima, uistinu pokušajmo biti kao djeca, otvorenog srca prema Bogu i ljudima!

Ruth s mlađom djecom na engleskom

Starija djeca u šetnji

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA ZAPREŠIĆ

Klake 4
10290 Zaprešić

www.kristova-crkva.org
Tel: 01 3315 515

Email:
info@kristova-crkva.org

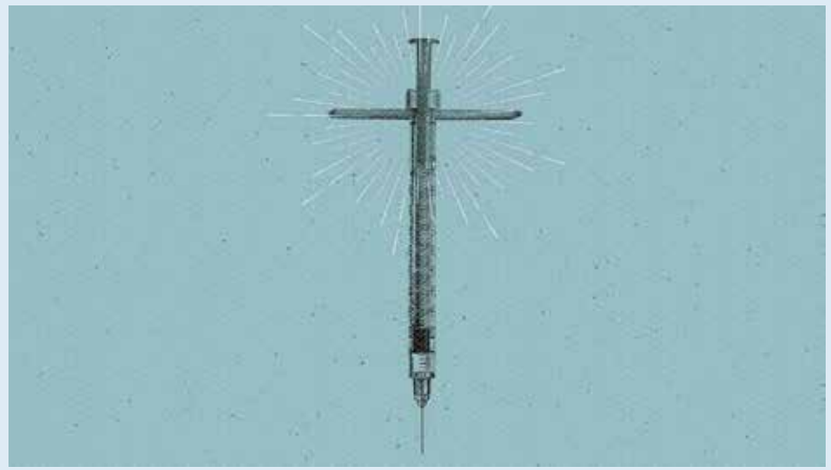
KONTAKT INFORMACIJE - DJEČJI VRTIĆ ZVONO

Mb: 092 3170-120
Zaprešić

www.vrtic-zvono.org
Tel: 01 3315 517

Email:
info@vrtic-zvono.org

Gdje još da vas udarim?

Stanje u Hrvatskoj, a i svijetu nikako da se smiri. Svi smo se nekako nadali da je najgore iza nas, no brojke pokazuju suprotno. Virus iz dana u dan uzima svoj danak. Ako se ponovo pitamo zašto je tome tako, evo što Bog govori o ovim vremenima preko starozavjetnog proroka Izaije:

„Čujte, nebesa, poslušaj, zemljo,
jer Gospodin Bog govori:
»Sinove sam ti odgojio, podigao,
al' se oni od mene odvrgoše.
Vol poznaje svog vlasnika,
a magarac jasle gospodareve –
A narod moj ne razumije.«

Jao, grešna li naroda, puka u zlu ogrezla,
roda zlikovačkog, pokvarenih sinova!
Boga ostaviše, prezreše Sveca Izraelova,
njemu su okrenuli leđa.

Ta gdje da vas još udarim, odmetnici tvrdokorni?
Sva je glava bolna, srce iznemoglo;
od pete do glave nigdje zdrava mjesta,
već ozljede, modrice, otvorene rane,
ni očišćene, ni povijene,
ni uljem ublažene."

Ovo su teške, ali istinite riječi. Većina se svijeta okrenula od Boga. Svijet ne želi slušati Božji glas. Nemoral, ratovi, laži svađe, izopačenost, gaze se vrijednosti braka i spolnosti, žele nam se nametnuti neke druge, ljudske vrijednosti koje su u naravi daleko od Božje namisli za čovjeka. A kad čovjek ode od Boga, na putu je za propast. Bog to nikako ne želi. Zato nam kroz ljudsku povijest daje razna upozorenja. Ovaj koronavirus upozorenje je ne samo nama u Hrvatskoj, već ljudima čitava svijeta. Što nam je činiti? Bog po proroku Izaiji daje rješenje:

„Čujte riječ Božju, glavari zemaljski, poslušaj zakon Boga našega, narode!"
(Iz 1:2-20)

Čujmo dakle Riječ Božju, obratimo se od grešna načina života, pridružimo se Njegovoj živoj Crkvi i činimo djela ljubavi. To je jedino rješenje, to je jedino cjepivo protiv virusa.

Posegni i ti za tim cjepivom...

prop. Mladen Dominić

Kristova Crkva Vukovar

Ja sam pastir dobri

Pišem ovaj poticaj krajem 2020. godine. Početak je prosinca. Božić i Nova godina oduvijek su vrijeme radosnog ozračja i trenutaka kad ljudi zažele mir jedni drugima. Božićne se pjesme čuju na sve strane i krijepe dušu. Čini se da je cijeli svijet obasjan više nebeskim nego zemaljskim svjetlom.

No, ova 2020. godina sasvim je drukčija. Kao da je pao mrak i nastanio se u svakom kutku – zaslijepio je ljude i zemaljska događanja: bilo da je noć, bilo da je dan. Slikovito, sljepilo je donio i koronavirus. Postao je strah i trepet za čovječanstvo. Zaraženi su svi dijelovi svijeta. Najavljuje se njegovo djelovanje i u idućoj godini. Kao da neće biti kraja. Božićno svjetlo i dalje svijetli, ali mnogi su zatvorili oči i ostaju zatrovani u tjeskobi i prijetećoj opasnosti.

Stojim u molitvi pred Bogom. Gospodine, čeznem za tvojom podrškom! Podižem oči prema božićnom svijetlu koje obasjava svijet u tami. Gdje naći zraku svjetlosti? Biblijski je prorok izustio: „Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek se uzda u ime Gospodinovo, nek se na Boga svog osloni.” (Iz 50:10) Probuđenje se u mojoj duši događalo uvijek dok sam u nadahnuću Duha Svetog čitao Božju riječ. Gospodin Isus je urezao u dubinu srca misao koju je izgovorio i svojim sugovornicima. U Ivanovu evanđelju stoji zapis: „Ja sam pastir dobri, poznajem ovce svoje i ovce moje poznaju mene, kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem oca. I ja dajem život svoj za ovce.” (Iv 10:14-15)

Dok je taj poticaj Gospodina Isusa silazio u moju nutrinu, uzvraćao sam mislima: „Da, Gospodine Isuse, ti si pastir dobri. Ti stojiš nasuprot koronavirusa i nasuprot ljudi koji unose nemir, nasuprot napada raznih nemilih događaja, životnih padova. Ti si pastir dobri koji stoji nasuprot mračnih utjecaja. Kroz tebe dobrota ulazi na ovaj svijet. Ti nisi samo pastir dobri, već puno više od toga: Ti daješ život svoj za ovce (Iv 10:15). I meni daješ život. I dobrota je tvoja jača od svakog zla na ovome svijetu. Usred tame, božićno svjetlo sja: možda ljudskim očima ne vidim ni tračak svjetlosti, ali Duh me tvoj Sveti upućuje da se oslonim na tebe.”

Evo, to je moja misao vodilja. Pastir dobri daje svoj život za mene i raščišćava put kojim mi je proći. Po Gospodinu Isusu, dobrota je na mojoj strani i djeluje na moju korist – bila noć ili bio dan u ovome svijetu. Stoga, sjetimo se – budimo dio Isusova stada i on će nas svojom dobrotom izvući sa stranputica i izazova. Sjetimo se da je Gospodin rekao kako poznaje svoje ovce.

To potvrđuje i apostol Pavao u Drugoj poslanici Timoteju: „Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on nosi ovaj pečat: ‘Gospodin poznaje svoje.’ ” Naš odgovor treba biti onaj koji i sam Gospodin Isus nudi: „Ovce moje poznaju mene.” Umjesto tjeskobe, prijetnji, zaraza i strelica neprijatelja naše duše – Sotone, Gospodinu je dovoljno da ga poznajemo i slijedimo. Jer onaj koji je dao i svoj život za nas te postao naš Spasitelj, daje s tim i svu dobrotu kako bismo iskusili Njegovu ruku pomoći u životnim iskušenjima. Ne zaboravimo: Gospodin Isus je pastir dobri.

„Zaista, zaista, kažem vam: tko u ovčinjak ne ulazi na vrata, već se uspinje na drugome mjestu, on je lopov i razbojnik. Tko ulazi na vrata, on je pastir ovaca. Njemu vratar otvara, a ovce slušaju glas njegov. On ovce svoje zove imenom te ih izvodi van.” (Iv 10:1-3)

Gospodin Isus govori koliko mu je stalo do bližnjega. Ući na vrata je ispravan put. Svi drugi putovi otkrivaju zlo u čovjeku. Lopov i razbojnik su teške riječi. Lopov krade i tako pokazuje da mu je stalo otuđiti imovinu drugoga, oštetiti ga radi svoje koristi. Razbojnik čini još strašnije stvari: ubojstvo je jedno od načina kojim djeluje kako bi se domogao koristi za sebe. Lopov i razbojnik čine zlo. Oni ne ulaze na vrata. Ulazak na vrata razotkrio bi zlo koje je u njima. Ljudi bi dokučili njihovu razarajuću narav i djela.

A Gospodin Isus je pastir – iskazuje brigu za čovjeka. Zalazio je među ljude i one koju mu bili skloni poput ribara. Ali on je bio i s omraženim carinicima, onima koji su ga htjeli kamenovati. Bio je s uplakanima Martom i Marijom, koje su jaukale za bratom i od Gospodina Isusa očekivale utjehu. Na sablazan farizejima, bio je i sa ženom preljubnicom, i jednom drugom – onom koja je imala pet muževa...

Isus je mogao boraviti sa svima njima jer je uvijek ulazio na vrata i nije se morao stidjeti. Nije imao grijeha i mogao je slobodno stajati pred svojim nebeskim Ocem kao i ljudima. Ljudi su ga i hvalili, ali i osuđivali – već prema naravi čovjekovoj i onome što su nosili u srcu. Ali Isus se nije morao bojati jer je uvijek ulazio na vrata. A „tko ulazi na vrata, on je pastir ovaca”. Pastir ulazi samo iz brige za svoje stado.

Isus je Bog. Ali i mi obični ljudi pozvani smo ući kroz vrata. I to možemo učiniti tako da prihvatimo Isusovu žrtvu na križu, čime nas pere od naših grijeha. Ako uđemo kroz vrata, ne trebamo se više plašiti ljudi, događanja, ni sadašnjosti ni budućnosti, pa čak ni smrti.

Gospodin je pastir moj

U Ivanovu evanđelju, Isus slikovito naglašava da lopov dolazi ukrasti, zaklati i uništiti. Ali Pastir dobri stoji nasuprot takvog crnog scenarija. „Ja sam došao – govori Gospodin Isus – da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.” Stoga zajedno s pjesnikom psalama, iz nutrine bića, možemo uskliknuti: „Gospodin je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam.” (Ps 23:1)

Nasuprot zloj sili koja pokušava poremetiti naš odnos prema Bogu i ljudima stoji netko tko je na našoj strani i dovodi nas u red. Ta on po ovome 23. psalmu skreće naš pogled prema Njegovom načinu rješavanja stresnih iskustava i zemaljskih iskušenja. Psalmist ističe nekoliko stihova dalje: „Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.” (Ps 23:3)

Da. Pastir dobri daje svoj život za tebe; ne samo da bi živio na Božji način već da bi ostvario izobilje koje Gospodin Isus omogućava. On ulazi na vrata kao tvoj dobrotvor i uz tvoje dopuštenje, on upravlja tvojim koracima. I to kako bi ti mogao ići pravim putem, a on biti tvoja podrška i zaštita – kako bi u svemu Bog bio proslavljen. U Knjizi izreka stoji ovaj naputak: „Uzdaj se u Gospodina svim srcem, i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim putovima, i on će ispraviti tvoje staze.” (Izr 3:5-6)

Da, Gospodin je Isus pastir dobri. Ta dobrota uključuje i Njegovo vodstvo, upravljanje tvojih koraka i ispravljanje tvojih staza. Pastir dobri – kako Gospodin Isus ističe – „svoje ovce zove imenom te ih izvodi van. Kad god izvede sve ovce, krene pred njima i ovce idu za njim.” (Iv 10:3-4) On je taj koji tvojoj nutrini progovara kamo ti je ići i što činiti. On te izvodi van, među ljude – i ide pred tobom – za tvoje dobro.

Vlado Pšenko

Događanja u zajednici

Bogoslužje u Kristovoj Crkvi Vukovar održavamo nedjeljom u 9:30 sati. Posebno vrijeme izdvajamo za molitvu i druženje. Tijekom tjedna održavamo i proučavanje Biblije srijedom, osim u slučajevima pojačane opasnosti od koronavirusa. Nekoliko nas sastaje se i na svakodnevnoj molitvi.

Povremeno imamo i goste. Ovaj mjesec propovijedao je Perry Stepp, ravnatelj Biblijskog instituta u Zagrebu. Porukom je snažno ohrabrio crkvu da u ovim teškim vremenima izdrži i nastavi biti svjedočanstvo (svjetionik) ljudima u okruženju.

Perry je crkvi poklonio i pribor (set) za Gospodnju večeru – dar njega, njegove supruge Beth te Kristove Crkve u Kušlanovoj.

RASPORED SLUŽBI

Bogoslužje – nedjeljom u 9:30
Proučavanje Biblije – srijedom u 17 sati

Nešto predivno

Kad razmišljamo o životu, ako smo iskreni prema sebi samima, zaključujemo da smo stvoreni za nešto više – za nešto predivno. Svaka osoba želi živjeti, nitko ne želi biti bolestan, a još manje umrijeti. Radujemo se životu, svakodnevno nalazimo male radosti zbog kojih valja živjeti. Recimo, skuhati omiljeni ručak za obitelj, dodatno zaraditi nešto novaca kako bismo kupili sve knjige za školu ili jednostavno ići u šetnju s članovima obitelji. No tu su i veće radosti kad recimo mladi par začne dijete, pa onda rođenje djeteta, vidjeti prvi osmjeh, čuti gugutanje, gledati prve korake, pa onda vrtić, škola itd. Za osobu koja slijedi Krista, za kršćanina, radost u tim malim i velikim stvarima još je veća jer svaki kršćanin zna zašto živi i za koga živi. Kršćanin zna da sve te male i velike radosti vode k apsolutnoj radosti – vječnom zajedništvu s Bogom po Isusu Kristu. S druge pak strane, svakodnevnim radostima priječi se nešto drugo – nešto prokleto. Tako nam omiljeni ručak ili kolač zagore, mladi zatrudne prije nego su spremni na bračnu zajednicu pa se situacija rješava abortusom ili prisilnim vjenčanjem. I jedna i druga opcija daju gorak okus obiteljima koje su dionici situacije. Tempo života i mala primanja tjeraju majke i očeve da prekovremeno rade dok su djeca još mala pa često ne čuju prvu riječ i ne vide prvi korak. Tu je i čežnja roditelja da njihova djeca 'postanu nešto' pa ih tjeraju na razne aktivnosti te nemaju vremena jedni za druge i obitelji se polako raspadaju. Tu je još svakodnevna pohlepa, prestiž, ogovaranje, preljub... Još manje ljudi smatra da je duhovnost važna pa se život u lokalnoj crkvi uvelike izbjegava. I tako se mnoge životne situacije gdje bi trebalo biti nešto predivno pretvaraju u nešto prokleto.

To nešto predivno, predokus je vječnosti s Bogom. Ono drugo, nešto prokleto, predokus je pakla – vječnog odvojenja od Boga.

Za što si ti? Ja sam za nešto predivno!

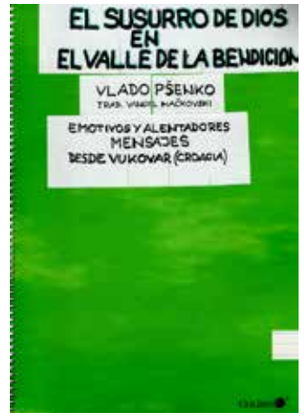
prop. Mladen Dominić

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA VUKOVAR

Teslina 4, 32000 Vukovar | Mb: 091 253 43 04 | Web: kristove-crkve.hr

Dolina blagoslova - Vukovar

Naslovna stranica španjolske verzije knjige

DOJMOVI

Knjiga: „Božji šapat u Dolini blagoslova"

Poslije prvog čitanja ove emotivne knjige brata u Kristu Vlade Pšenka, osjetio sam duboko potrebu u sebi da je još jednom pročitam. I to s ciljem da dublje razotkrijem suštinu sadržaja. Stranice ove knjige skrivaju jednu božansku istinu o tome kako naš svemogući Bog svaku nevolju i stradanje pretvara u blagoslov. Osobno, sebe smatram djetetom Vukovara jer sam četiri godine svoje najranije mladosti (1954.-1958.) proveo u tom gradu kao učenik srednje vojno-glazbene škole. Gledajući sve te scene, srce mi se silno pritiskalo u grudima, a suze su tekle od tuge koja me obuzimala. Jedva sam uspijevao prekinuti plač, pitajući Gospodina u svojim mislima: „Zašto sve ovo, Isuse?" No, on je taj koji može pretvoriti dolinu suza u blagoslov. On liječi naše rane, tješi nas i hrabri i onda kad je najteže. Zbog čega sam odlučio prevesti ovu prekrasnu knjigu na španjolski? Da ove stranice budu na blagoslov mnogima... (Vangel Mačkovski)

Knjiga me oduševila. Počeo sam je čitati i nisam mogao prestati. Kad sam došao do kraja, morao sam početi ispočetka. Svaki pojedini događaj odiše nekom posebnom toplinom i iskrenošću. U pojedinom događaju čitatelj prepoznaje samog sebe. Autor nenametljivo, dok priča svoju priču, pokazuje kako biblijska načela djelujuu stvarnom životu. Knjiga je pravi blagoslov! (Zlatko Šeba)

Knjigu „Božji šapat u Dolini blagoslova" možete naručiti i dobiti besplatno na adresi Kristove Crkve Vukovar, Teslina 4 ili na mobitel 091 253 43 04.

TV emisiju DOLINA BLAGOSLOVA - MOTIVACIJSKE PORUKE možete pratiti PETKOM u 18.30 sati (repriza: nedjeljom u 18.30) na Vinkovačkoj TV.

Radijske poruke „Dolina blagoslova" možete poslušati na sljedećim postajama:

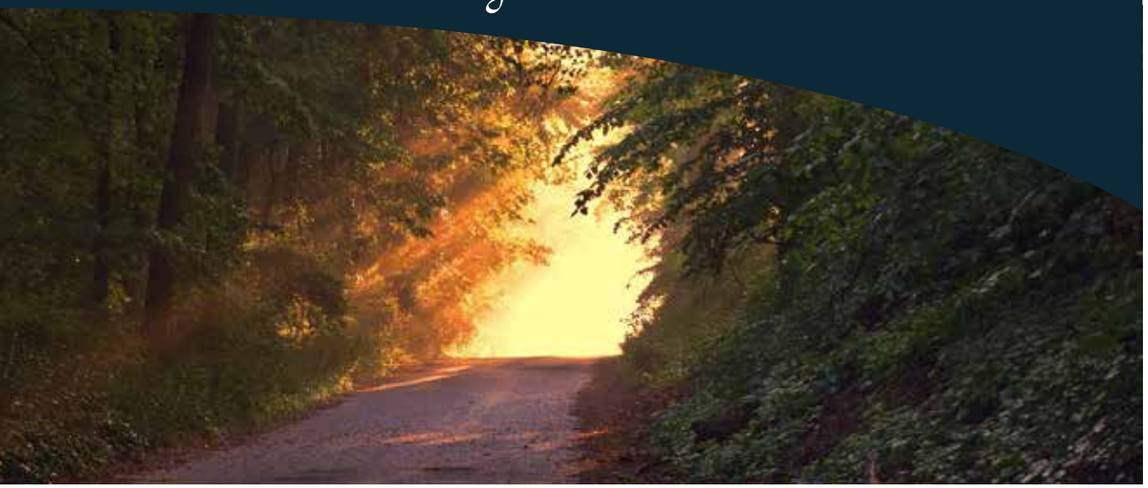
Laganini FM Osijek MHZ 99.1
ponedjeljak-petak u 6.20

Radio Đakovo MHZ 100.2
ponedjeljak-petak u 6.12

Radio Županja MHZ 97.5
ponedjeljak-petak u 6.30

Hrvatski radio Vukovar MHZ 107.2
nedjeljom u 19 sati

Biblijski institut

Ja sam put, istina i život

Čitajući evanđelje po Ivanu, Isus sedam puta za sebe kaže: „Ja sam...” Od toga Isus koristi taj izraz dva puta za vrijeme Pashalne večere koja je opisana u Ivanu od 13. poglavlja do 17., a prvi od ta dva spomena javlja se u 14:6.

U Ivanu 14 Isus govori o napuštanju učenika, njihovom ponovnom susretu te o tome što će se desiti između Isusova odlaska i njihova ponovnog susreta s njime. Priča započinje Isusovom izjavom da on odlazi kako bi pripremio sobe u kući njegova Oca: „Vi znate kamo ja idem (mjesto), i znate put do tamo.” (Iv 14:4). No, učenici ulažu prigovor na tu Isusovu tvrdnju. Prvi se javlja Toma koji kaže: „Mi ne znamo kamo ideš”, da bi nakon toga rekao: „Prema tome, ne možemo poznavati put do tamo.” Nakon što im Isus kaže: „Ja sam put, istina i život. Ocu se može doći samo kroz mene”, te u 14:7 kaže da su već vidjeli Oca jer su vidjeli njega, javlja se Filip koji u 14:8 traži od Isusa da im pokaže Oca i samim time negira Isusovu tvrdnju da su već vidjeli Oca.

Ovaj kratki uvod potreban je da bismo uvidjeli kako je „okidač” za Isusovu izjavu u 14:6 spomen puta. Zanimljivo da se u cijelom Ivanovu evanđelju imenica put spominje samo tri puta i to u 14:4-6. No, kako je Isus rekao da oni već znaju put, to podrazumijeva da ideju puta moramo tražiti u prethodnim poglavljima – sve što Isus čini i govori u Ivanu jest slika puta. Put podrazumijeva hodanje, a hodanje jest biblijski pojam koji označava način kako osoba živi. Drugim riječima, kada im Isus govori o poznavanju puta, on im ne govori samo o razumskom slaganju s nekim tvrdnjama, već im govori o praktičnom življenju Božjih istina.

Također, potrebno je uvidjeti kako u 14. poglavlju Isus koristi tri snažne slike da im pojasni svoju izjavu „Ja sam...”: sliku zaruka, obitelji i učeništva. Kada Isus u 14:2-3 kaže da ih ostavlja, ali ih ostavlja zato da im pripremi sobe, oni su znali da govori o zarukama. Naime, u ono vrijeme mladić bi zaprosio djevojku i ako bi ona pristala, mladić bi onda, kao dio pripreme za trenutak svadbe, otišao u svoju kuću da joj pripremi prostorije u kojima će živjeti. Nakon što bi zaručnik pripremio sve i dobio odobrenje od svoga oca, tek bi se tada svadba mogla održati. Koristeći ovu sliku Isus ovdje govori o privremenoj razdvojenosti između sebe kao zaručnika i Crkve kao zaručnice. No, ta zaručnica mora znati da dok čeka povratak svoga zaručnika, ona ima zadaću/misiju i ona mora biti vjerna svome zaručniku, a ne se ljubakati s ostalim udvaračima/momcima. Nadalje, kada spominje Očevu kuću – pojam koji je itekako bio dobro poznat Židovima onoga vremena, on govori o ideji obitelji.

U Isusovo vrijeme ljudi su u Galileji živjeli u tzv. insulama – to je klaster kuća gdje bi proširena obitelj na čelu s ocem živjela zajedno. Kuće bi bile izgrađene oko središnjeg dvorišta, a po potrebi bi se dodavale nove prostorije/kuće. I konačno, Isus u 14. poglavlju koristi sliku učeništva. Ako razumijemo da je učeništvo proces u kojem učenik sljedeći svog rabina postaje poput njega u hodu s Bogom (usp. Lk 6:40), onda nam je jasno da, iako Isus u Ivanu 14 nigdje izrijekom ne spominje pojam učeništva, ono itekako prožima to poglavlje. Pa tako u 14:12 Isus kaže da će učenici činiti djela koja on čini i baš kao što Isus ljubi Oca i vrši njegove zapovijedi (14:31) tako će i učenici ljubiti Isusa i vršiti njegove zapovijedi (14:15), tj. Njegovu Riječ (14:23).

Zašto su ove tri slike bitne? Zato jer pojam puta podrazumijeva način na koji trebamo hodati, tj. živjeti, a iz Ivana 14 možemo iščitati da je naša zadaća: hodati kao Njegova zaručnica, ponašati se kao obitelj te biti njegovi učenici. Slika zaručnice podrazumijeva vjernost i čistoću. Slika obitelji podrazumijeva autoritet i poslušnost s jedne strane, ali i prisne odnose s druge strane. Slika učeništva podrazumijeva proces postajanja poput Isusa te određenu zadaću. Sve to dio je Isusovog govora u Ivanu 14 i pomaže nam bolje razumjeti njegovu izjavu **„Ja sam put, istina i život.”**

Rekavši „Ja sam put, istina i život”, Isus ovdje ne nudi sebe samo kao primjer svega onoga što on od njih traži i očekuje, već i na taj način još jednom otkriva svoj identitet. I dok je moguće ovu izjavu čitati na način „Isus je put na kojem ćeš upoznati istinu koja će te odvesti u život”, moguće je da na ovaj način Isus sebe opisuje kao „stablo života”. Ako se vratimo u Edenski vrt, onda znamo da je u njemu bilo i „stablo života” do kojeg je vodio put (Post 3:24). Tako u jednome retku imamo zajedno pojmove život i put. No što je s istinom? Iako se istina ne javlja u priči o Edenskom vrtu, to što su Adam i Eva poslušali glas zmije, znači da su odbacili Božju istinu i povjerovali u laž. Ako je ovo što tvrdim točno, Isusova izjava u 14:6 otkriva nam Isusa kao stablo života koje nam nudi život i vraća nas nazad u zajedništvo s Bogom koje je narušeno u Edenu u Postanku 3. Zbog Isusa i jedino zbog njega, možemo doći k Ocu.

Ervin Budiselić

KONTAKT INFORMACIJE - BIBLIJSKI INSTITUT

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mb: 097 7139 099
Tel: 01 2338 638

Email: bizg@bizg.hr
Web: www.bizg.hr

Kristova Crkva Valjevo

Ja sam istina

Prije dvije tisuće godina Poncije Pilat, upravitelj Judeje, postavio je pitanje: „Što je istina?" (Iv 18:38). I danas, poslije toliko godina, čovječanstvo i dalje postavlja ovo isto pitanje. Samo je Gospodin Isus Krist, vječni Božji sin, mogao odgovoriti i reći za samoga sebe: „Ja sam istina." (Iv 14:6).

Pojam istine i njeno tumačenje u Starome zavjetu uvijek je označavalo Božje atribute poput vjernosti, mira, pravednosti, milosti na koje se čovjek može osloniti, puta koji sigurno vodi konačnom cilju – našem posvećenju, a u konačnici – životu vječnome. „Zato, znaj da je tvoj Bog pravi Bog. On je vjeran Bog, koji drži svoj savez ljubavi s tisućama naraštaja onih koji ga vole i drže njegove zapovijedi." (Pnz 7:9)

Božje zapovijedi su istinite. Veliki kralj David svečano izjavljuje: „Sve su zapovijedi Tvoje istina." (Ps 119:151)

Zato je važno držati Božju riječ. Kao prvo, Biblija postojano i neprekidno pokazuje ono što Bog želi da ljudi čine u svakom dijelu svoga života. Cilj Božje riječi je da nam da djelotvornu definiciju čovjeka, odnosa čovjeka s Bogom i odnosa s bližnjima. Biblija nam jasno govori zbog čega smo stvoreni, uči nas kako da stvarno budemo ljudi u punom smislu te riječi i upozorava nas na grijeh koji u konačnici djeluje protiv nas samih – a to je naše samouništenje.

Razliku poimanja istine u njenoj objavi u Starom i Novom zavjetu donosi nam tekst iz Evanđelja po Ivanu 1:17: „Zakon je dan po Mojsiju, a po Isusu Kristu je došla Božja milost i istina." A Isus kaže za sebe: „Ja sam put, istina i život, nitko ne dolazi k Ocu osim po meni." (Iv 14:6) Isus govori o razvojnom putu susreta čovjeka s Njim kao istinom – On je put koji vodi k Ocu upravo zato što u sebi prenosi objavu (istinu) Oca (Iv 17:8). Istina, stoga, nije bezgranično područje koje moramo ili možemo osvojiti svojim misaonim naporima ili principima moralnih vrijednosti. Istina je esencija evanđelja, objavljena Očeva Riječ u Isusu Kristu i prosvijetljena Duhom Svetim – istina koju moramo primiti vjerom kako bi preobrazila naše živote.

Ivan veoma snažno naglašava ulogu istine u životu kršćanina. Kršćanin se mora truditi da bude „prijatelj istine" (Iv 18:37; 1 Iv 3:19). Jer samo onaj koji istinski prebiva u Isusovoj riječi može spoznati, doživjeti oslobođenje od grijeha i istinom se posvetiti (Iv 8:31; Iv 17:17,19).

Znati i iskusiti istinu

U Drugoj Ivanovoj poslanici (1:1) koja je naslovljena „Gospođi i njenom domu", Ivan kaže: „koju volim u istini". Istina je osobna, ali ne i hladna i daleka. Ona je kod Ivana uvijek motivirana svetom ljubavlju: „Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, pa će ga ljubiti moj Otac, i doći ćemo k njemu, i nastanit ćemo se kod njega." (Iv 14:23).

Hodati u istini – živjeti istinu

Nakon pohvale za spoznaju istine, Ivan poziva „Gospođu" s njenom obitelji da nastave prakticirati istinu koju su doživjeli (2 Iv 1:3-49). Istina ne može biti blagoslovom kršćanskog svjedočanstva ako se ne živi (2 Iv 1:5-6).

Ostati/sačuvati se u istini

Ivan nam daje upozorenja kako bismo sačuvali istinu evanđelja u nama i oko nas:

> „Postoji mnogo lažljivaca. Pazite na sebe, da ne izgubite ono što ste stekli, nego da primite punu plaću." (2 Iv 1:7-8).

> „Tko god ide dalje i ne ostaje u nauci o Kristu, nema Boga. Tko ostaje u toj nauci, ima i Oca i Sina." (2 Iv 1:9).

Završio bih stihovima iz 3. Ivanove poslanice 1:3-4, moleći se za sebe i vas da stvarnost istine evanđelja Isusa Krista uvijek bude i naše svjedočanstvo: „Neobično me je obradovalo kad su došla neka braća i govorila o tvojoj privrženosti istini i o tome kako nastavljaš ići njezinim putem. Za mene nema veće radosti nego kada čujem da moja djeca slijede put istine."

Kome daješ šansu?

Od rođenja se pouzdajemo u nekoga. Prvo su to naši roditelji. Potpuno im vjerujemo, potpuno smo im predani – jedino njima dajemo šansu da se brinu za nas. Čim bi nas netko probao uzeti – plač. Kako djeca odrastaju polako se usuđuju otići u zagrljaj djedovima i bakama, kasnije čak prijateljima, a onda i potpunim strancima. Onda roditelj daju šansu tetama u vrtiću, pa učiteljima i učiteljicama u školi. Kako su danas roditelji često prezaposleni veliku šansu glede odgoja daju (često nesvjesno) televiziji, internetu, raznim društvenim mrežama koji plasiraju sve i svašta kako bi zaokupili pažnju naše djece. Zanimljivo je da djecu na internetu često zanimaju neobični, nesvakidašnji, pa čak i morbidni sadržaji. Kao da vrijedi pravilo – što luđe to bolje. Tako se mnogi natječu za što veću gledanost na internetu pa onda ti isti izmišljaju svakakve stvari. Sve će učiniti da dobiju šansu velike gledanosti, tj. popularnosti, a ako za svoju ludost dobiju i novce od tih internetskih stranica – onda su najsretniji na svijetu. Roditelji strepe da im djeca ne nalete na neku novu ludost pa će im djeca imati poremećaj ličnosti ili će morati posjećivati psihologa. Pitamo se gdje su granice? Kao da ih nema... Nedavno je jedan mladić počinio samoubojstvo, pustivši sam čin uživo na Internetu. Djeca koja su vidjela taj video bila su šokirana, užasnuta, nastupile su traume i noćne more. Roditelji prestravljeni... Internetske stranice danima su se mučile da izbrišu taj užasan i nadasve štetan video. Postoji li rješenje ili preventiva kako bismo zaštitili našu djecu, a i nas same? Roditelji, djeca, djedovi i bake, ti i ja trebamo dati šansu – živome Bogu. Bog nas po svojoj riječi može usmjeriti da živimo dobar život i imamo život u punini. Tako će nas sačuvati od raznih pogubnih utjecaja, ali i teških događaja.

Gdje ste Vi u svemu tome? Kome Vi dajete šansu? Odgajate li svoju djecu ili unuke tako oni daju šansu Bogu ili nekom grubom štetnom utjecaju?

prop. Mladen Dominić

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA VALJEVO

Jakova Nenadovića 68
14000 Valjevo, Srbija

Mb: +381 60 624 67 78

Email:
boris.kacarevic@gmail.com

Ja sam uskrsnuće i život

Riječi uskrsnuće i život snažne su riječi. Kad ih izgovaramo, ne bismo ih trebali izgovarati olako jer sadrže sve ono što nam je važno. Riječ život sadrži u sebi toliko toga, od odrastanja do životne zrelosti, od svih vrsta međuljudskih odnosa do samostalnog života, od osnovnog funkcioniranja našeg organizma do rada i stvaralaštva. Što može biti važnije od ljudskog života svakom čovjeku i što može biti važnije od uskrsnuća svakom vjerniku? S druge strane, kako se mi ljudi odnosimo prema životu, a kako mi vjernici prema uskrsnuću? Prelazimo li olako preko ovih riječi jer su toliko puta spomenute? Zastanemo li u svojim, često nepotrebno užurbanim životima, i razmišljamo li o njima kad su toliko snažne i važne? Ili nas iznenadna bolest mora grubo podsjetiti gdje nam se nalazi najdragocjenije blago. Time samo pokazujemo koji su nam prioriteti u životu.

Isus je izrekao ove riječi u 11. poglavlju Ivanova evanđelja kao odgovor na Martine riječi prije nego je uskrisio od mrtvih njezina brata Lazara. Značenje imena Lazar dolazi od hebrejskog Eliezer što znači „Bog će pomoći". Čitajući ovaj događaj nailazimo na mnoga pitanja koja treba razjasniti kako bi se shvatila poruka koju nam evanđelist Ivan želi prenijeti. Isus je posebno volio Martu, njezinu sestru Mariju i Lazara. Ipak, kad je primio vijest da je Lazar teško bolestan, zadržao se još dva dana u mjestu gdje se nalazio. Nije odmah krenuo. Zašto? Što je radio ta dva dana? Na temelju 41. i 42. retka možemo zaključiti da se molio. Za koga je molio? Četrdeset i drugi redak nam otkriva: „Hvala ti, Oče, što si me čuo. Znam da me ti uvijek uslišavaš. Rekao sam to zbog ovih koji me okružuju. Ja želim da oni povjeruju da si me ti poslao." Tako zapis o ovom događaju nije samo o Lazaru, nego o Isusu.

Sestre su tražile Isusa da dođe. Učenici su ga tražili da ostane. Što je ispravno? Deveti redak kaže: „Tko hoda danju, ne posrće, jer ima svjetlost ovoga svijeta. A tko hoda noću, posrće jer nema svjetla da mu osvijetli put." Isti onaj koji je otvorio vid slijepcu od rođenja i koji je rekao da je svjetlost svijeta, sve je bliže smrti. Učenici ga slijede, pa čak i Toma koji je kasnije sumnjao u Isusovo uskrsnuće.

Susret s Martom i Marijom za Isusa je bio potresan. Marta ga prva susreće s pitanjem: „Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro." Koliko puta smo htjeli da se stvari u životu nisu dogodile na određeni način. „Da si..." čest je izraz, „da se to nije dogodilo...", „da su nešto učinili...", „da nisu pošli...", sve bi bilo drugačije – ali nije. Čak i da je Isus stigao unutar tri dana od kad je Lazar umro, bilo bi još neke šanse jer su Židovi vjerovali da duša preminulog ne napušta tijelo odmah, nego je prisutna još tri dana. Sada je u grobu već četiri dana. Sva nada je nestala. Isusov plan bio je stići nakon bilo kakve mogućnosti oživljavanja. Kakav je to plan, rekli bi ljudi. Neki bi sarkastično rekli: „Kakav je to prijatelj Isus?" Ali, Isus ima najbolji plan.

Kaže Marti: „Tvoj će brat ustati i bit će opet živ." Poigrava li se s Martom ili ju vodi kako bi progledala jer je posrtala u vjeri. Isus joj osvjetljava put. Marta školskiodgovara kako je već naučila u svojoj vjerskoj tradiciji: „Znam da će ponovo oživjeti u posljednji dan, kad svi uskrsnu." Isus joj odgovara: „Ja sam uskrsnuće i život. Tko u mene vjeruje, živjet će i ako umre... Vjeruješ li to?" Uskrsnuće nije teološka doktrina, filozofija, sanjarenje, pusta želja ili lagana utjeha za one u žalosti, kliše koji se kaže na sprovodu. Uskrsnuće je osoba. A ta osoba stajala je pred Martom i pozivala ju na korak

vjere. Ključ je vjera, vjera u Isusa Krista.

U današnje vrijeme kada zamišljamo uskrsnuće, javljaju nam se slike duša koje dobivaju krila i lete na oblacima na nebu. Takvu sliku dobili smo iz naših vjerskih tradicija. Ali Božja riječ, kada piše o uskrsnuću, onda daje opis uskrsnuća u tijelu ovdje na zemlji. Stari zavjet na mnogo mjesta spominje takvo uskrsnuće mrtvih. Na takvo uskrsnuće je mislila Marta i o takvom uskrsnuću je Isus razgovarao s njom.

Nakon susreta s Martom, dolazi mu u susret Marija, ona koja je miomirisnom pomasti pomazala Gospodina i svojom mu kosom otrla noge. Tada se događa nešto neobično i izvanredno. Isus proplaka. Utjelovljena Riječ Božja proplače kad vidi Mariju i ostale Židove kako plaču. Kao što je prorok Izaija napisao: „A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo." Čovjek boli, vičan patnjama, iako Stvoritelj, suosjeća sa stvorenim čovjekom koji umire.

Isus reče: „Dignite kamen!" „Gospodine, već zaudara – reče mu pokojnikova sestra Marta. „Četiri su dana što je umro." Razumna žena. Ne treba se približavati. Zaudaranje je siguran znak prisustva smrti. Ali također je prisutno uskrsnuće i život osobno. Susret života i smrti – tko će nadvladati? Isus viknu jakim glasom: „Lazare, iziđi!" Isus nije viknuo zato jer je Lazar slabo čuo, nego zato jer je grobnica bila duboko uklesana u stijeni. Pokojnik iziđe obavijen povojima po rukama i nogama. Lice mu bijaše zamotano ručnikom. Vrlo detaljan opis koji pokazuje da je evanđelist ili netko drugi bio svjedokom događaja. Lazara su unijeli mrtvog u grob, a izašao je sam hodajući – živ.

Ovo je čudo donijelo velike promjene. Mnogi su povjerovali u Isusa, ali Židovski vjerski vođe odlučili su ga ubiti i to ne zbog ljubomore, nego zbog straha od Rimljana koji su u krvi gušili svaku Židovsku pobunu predvođenu Mesijom. Ono što je Isus demonstrirao na Lazaru, sada će morati proći i sam. Pred Lazarovim grobom morao je osjetiti blizinu zadaha smrti. Uskoro će se morati suočiti licem u lice sa smrću i dopustiti da ona njime ovlada – ali samo zakratko. Nakon toga je uslijedilo još slavnije uskrsnuće na treći dan, koje nam ostavlja nadu za naše uskrsnuće jednog dana u Božjem kraljevstvu.

Mislav Ilić

KONTAKT INFORMACIJE - KRISTOVA CRKVA KUŠLANOVA

Kušlanova 21
10000 Zagreb

Mb: 091 554 35 74
Tel: 01 2323 327

Email:
info@kristova-crkva.com.hr

Ja sam pravi trs

Isus je došao na ovaj svijet da dovrši djelo spasenja, ali isto tako da nam jasno izreče Božju riječ koja je zapisana u evanđeljima i poslanicama. Da bi tu Riječ ljudi onoga vremena što bolje razumjeli, Isus je često govorio u usporedbama. Uzeo bi priču iz svakodnevnog života i u nju utkao poruku koja bi pogađala u samo središte ljudskog srca. Ujedno su to bile pouke od životnog značaja za svakog čovjeka. Te iste poruke primjenjive su na tvoj i moj život i dan-danas – dvije tisuće godina kasnije, u ovo moderno i suvremeno vrijeme. Jedna od predivnih usporedaba je ona o trsu i mladicama koju nalazimo u Ivanovu evanđelju.

„Ja sam pravi trs, i moj Otac je vinogradar. On sijeće svaku mladicu na meni koja ne donosi roda, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese. Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam rekao. Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostane u meni, bacit će se kao mladica napolje i osušit će se. Takve potom skupe i bace u oganj te gore. Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam. Otac moj će se proslaviti time što ćete roditi mnogo roda i što ćete se očitovati kao moji učenici.” (Iv 15:1-8)

Nakon posljednje večere na putu za Getsemanski vrt Isus je s učenicima najvjerojatnije prolazio kraj mnogih vinograda. Možda ga je pogled na njih, na sklad njihovih redova, na trsove i mladice, ponukao da ispriča ovu divnu prispodobu. Pogledajmo izbliza poruke koje ona nosi. Prva je – to je nadasve očito – da je Bog vinogradar, vlasnik vinograda. Krist kaže: „Ja sam pravi trs i moj je Otac vinogradar.” Bog je Krista usadio u svijet i učinio ga izvorom života. Samo na Kristu i jedino po njemu mladice mogu biti životno sjedinjenje s Bogom Ocem. Isus je pravi trs jer je On ispunjenje proroštva Starog zavjeta – on je Mesija.

Vinogradar brine za svoj vinograd – uređuje ga, okopava, obrezuje i čini sve da vinograd donese rod. Narod kaže da vinograd ne traži gospodara već slugu. Vinogradar svoj vinograd poznaje i odsijeca svaku mladicu koja ne pokazuje da će donijeti roda. Poruka koja se može nastaviti na prethodnu jest ova – mladice su vezane na trs isto tako čvrsto kao što su Isusovi učenici povezani s Isusom. Ono što je trs mladicama, to je Isus svojim učenicima. Trs hrani mladice i daje im život. Isus, koji je jedno s Ocem, izvor je života svojim učenicima, svojim sljedbenicima, onima koji nose Njegovo ime, koji njega slušaju – kršćanima.

Trs i mladice su jedno, Isus i kršćani su također jedno. Jedno su zato jer samo zajedno, životno povezani mogu donijeti rod – plodove svetosti jer je svet njihov nebeski Otac, taj jedini i u svemu pravi Bog. Kršćani su s Kristom sjedinjeni duhovno. Pavao to u poslanici Galaćanima izriče ovim riječima: „Živim – ali ne više ja, nego Krist živi u meni.” Mladice bez trsa ne mogu donijeti roda

Bogu na slavu. Njihova je sudbina da izgore u vatri, kaže Božja riječ.

Spomenuli smo već da je rod ono što vinogradar očekuje od svog vinograda. U Bibliji, točnije, u 15. poglavlju Ivanova evanđelja, nalazimo predivne Kristove riječi gdje on govori o odnosu čovjeka prema Crkvi, uspoređujući svakog vjernika s mladicom životno pripojenu uz trs. Isus je ovako o tome govorio: „Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” Šest puta je Isus ponovio riječi „u meni”, dajući do znanja da je to najvažniji preduvjet za to da mladica ne sagori u ognju. Čovjek može Bogu dati plodove života jedino ako bude i svagda ostane u Kristu. Ljudski život ima pravi smisao i istinsku vrijednost jedino ako je sjedinjen s Kristovim životom. To možda zvuči kao preteška tvrdnja. Što je sa svim onim dobrim ljudima koji nisu kršćani – upitat će netko.

Na to pitanje nije lako odgovoriti. Božja riječ na jednom mjestu kaže: „Neki se put učini čovjeku prav, a na koncu vodi k smrti.” I tako često čujemo izjave: „Živim onako kako smatram da je najbolje. Nikome ne činim zla. Pa ako je taj Bog pravedan, on bi to trebao znati.” Tako govore mnogi ljudi. U Novom zavjetu spomenuto je mnogo osoba, koje su po svome mišljenju živjele uzornim životom. Takav je slučaj i s Kornelijem o kojem čitamo u Djelima apostolskim: „U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik takozvane italske čete, pobožan priznavalac pravoga Boga sa svim svojim domom. Dijelio je mnogo milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu.” (Dj 10:1-2) Taj po svemu uzoran i bogobojazan čovjek koji je ujedno bio štovatelj pravoga Boga, nije bio spašen sve dok nije došao Kristu. Isus je rekao: „Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi Ocu osim po meni.” Ovo su riječi živoga Boga bez kojega nema spasenja, bez obzira na sva ona dobra mjerila po kojima čovjek ocjenjuje svoje vlastite zasluge i dobrotu iskazanu ljudima s kojima živi. „Dobro”, reći će netko „što znači doći Kristu i biti s Kristom? Kako postati mladicom na trsu?” Posegnimo ponovo za Svetim pismom i poslušajmo što nam ono o tome kaže.

U poslanici Rimljanima čitamo: „Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa u njegovu smrt kršteni?” U poslanici Galaćanima ova se misao nastavlja ovako: „Jer svi koji ste u Krista kršteni, Krista ste obukli.” Iz toga proizlazi da se s Kristom sjedinjujemo krštenjem na temelju osobne vjere i prihvaćanja njegove žrtve na križu. Bez toga nema jedinstva s Bogom. U 11. poglavlju poslanice Rimljanima Pavao piše o pricjepljenju grana: „Ako smo pricijepljeni na Krista, znamo da smo u njegovoj Crkvi.” Biti u Kristu znači biti u Crkvi jer Crkva je Kristovo tijelo, a Krist je glava Crkve.

Ovo razmišljanje najbolje ćemo upotpuniti pitanjem koje ćemo krajnje osobno postaviti sami sebi: Što ja u svome životu trebam činiti kako bih zauvijek ostao mladica na trsu i davao rod Bogu na slavu? Na ovo pitanje nije teško naći odgovor. Potrebno je da uživam na trsu i dopustim vinogradaru da me pročišćuje. No to mi neće poći za rukom ako budem zaljubljen u sebe samoga do te mjere da ne dopuštam Bogu da me obrađuje kao mladicu na trsu. U naše vrijeme koje je osobito obilježeno naglim napretkom različitih ljudskih sposobnosti takva je opasnost vrlo često prisutna. Čovjek pada u krajnost u kojoj počinje vjerovati da je dostatan sam sebi i da mu stoga nije potreban nikakav Bog. No čovjek koji tako misli u velikoj je zabludi. On je prolazna pojava u jednakoj mjeri u kojoj su to i razmišljanja njegova uma. Kao takav, on ne može biti trs koji bi mogao darovati život drugim mladicama jer njegovim nestankom moraju nestati i sve njegove mladice. Ne dopustimo stoga u našem životu da visimo na trsu ljudske prolaznosti.

I na kraju, kakav rod ti i ja trebamo davati? Jer ako ne rađamo rod bit ćemo odsječeni... Apostol Pavao kaže u poslanici Galaćanima kaže: „Plod koji daje Duh je: ljubav, radost, mir, strpljivost, dobrota, dobrostivost, vjernost, blagost i samokontrola. Protiv toga nema nikakvog zakona.” Zar ne bi svijet bio puno bolje mjesto za život kad bi većina ljudi rađala ovakve plodove?

Imaš li i ti takve plodove? Jesi li i ti u Kristu ili u nekoj drugoj ljudskoj filozofiji?

Pricijepimo se na Krista Isusa, taj vječno živi trs, ostanimo u njemu jer njegove mladice nikad ne umiru.

Mladen Jovanivić
(Tekst iz radio emisije Radosna vijest)

Hrvatska za Krista

TV služba

Nakon što smo počeli emitirati naš TV program u svim dijelovima Hrvatske, započeli smo i snimanje našeg novog, drugog po redu, TV serijala. Uz četvoricu naših stalnih propovjednika za naš novi serijal pridružio nam se Darijo Miletić iz Crkve Nova nada iz Trogira. Snimili smo četiri nove epizode, a vanjske lokacije snimili smo u Kaštelima, Solinu i na tvrđavi Klis. Posebno smo bili impresionirani ostacima rimskog koloseuma kraj Solina koji nam je pružio sjajnu kulisu za jednu od emisija. Želja nam je da tijekom zime i proljeća snimimo novi serijal koji bismo počeli emitirati krajem ljeta 2021. Nadamo se da će nam se priključiti još novih propovjednika iz drugih Crkava u Hrvatskoj.

Svjedočanstvo TV službi

S emitiranjem vlastitog TV programa započeli smo u mjesecu ožujku 2018. godine. Prvi serijal koji smo emitirali bio je američke proizvodnje pod nazivom „Priča o Otkupljenju" brata Jamesa Noreda. Služba Hrvatska za Krista dobila je prava za emitiranje u Hrvatskoj. Uvijek je divno kada dobijemo pozitivne komentare i podršku od TV publike. Ali ponekad nam se javljaju ljudi koji su na poseban način doživjeli naše TV poruke. Ivica Zrna je tijekom svoga života donio neke jako loše odluke zbog kojih je završio u zatvoru. Tijekom boravka u zatvoru Ivica je odlučio čitati Božju riječ koja ga je odvela u sasvim drugom smjeru. Ivica se obratio i predao svoj život Kristu. To je bila jako dobra odluka za razliku od onih prijašnjih. Za vrijeme izdržavanja kazne, Ivica je naišao na naš TV program koji ga je zainteresirao pa je iz tjedna u tjedan redovito pratio emisije. Kršćanske poruke Jamesa Noreda ulazile su duboko u Ivičino srce i po njegovom svjedočanstvu, olakšavale mu boravak u zatvoru. Autor TV serijala James Nored sa svojom obitelji došao je u misijski posjet u varaždinsku Crkvu, a Ivica Zrna, vidjevši da je James u Varaždinu, kontaktirao nas je i podijelio s nama svoje svjedočanstvo. Želja nam je da još mnogo ljudi poput Ivice budu dotaknuti našim TV serijalima kako bi spoznali Njega – Isusa Krista, našeg Spasitelja i Otkupitelja.

Dječje Biblije

Projekt podjele Dječjih Biblija se širi i raste jednakom dinamikom kao i do sada, zbog čega smo izuzetno sretni i zahvalni Gospodinu. Naime, do sada smo podijelili 230 tisuća Dječjih Biblija, većinom u Hrvatskoj, a jednim manjim djelom i u Bosni i Hercegovini. Tijekom mjeseca prosinca dostavit ćemo 120 tisuća novo tiskanih Dječjih Biblija koje su namijenjene u cijelosti za Bosnu i Hercegovinu. Zahvalni smo Vrhbosanskom nadbiskupu i mitropolitu, kardinalu Vinku Puljiću na podršci u ovome važnom projektu koji će donijeti Božju Riječ u svaki dom u BiH. S ovom novom donacijom ukupna brojka doniranih Dječjih Biblija penje se na 350 tisuća doniranih primjeraka. Kontaktirali smo i makedonsku pravoslavnu Crkvu s kojom pregovaramo o donaciji Dječje Biblije koja je nedavno prevedena na makedonski jezik. Upućujemo naše molitve Bogu da blagoslovi i taj novi projekt na blagoslov djeci i mladima, kršćanima u Makedoniji.

Jura Lazar, Ivica Zrna i James Nored

KONTAKT INFORMACIJE - HRVATSKA ZA KRISTA

Ulica braće Krajanski 14
42000 Varaždin

Tel: 042 311 202
Mb: 098 301 172

Web: croatiaforchrist.com
info@croatiaforchrist

ŽIVOTNE PRIČE

Dana 16. studenoga 2020., odmah nakon ponoći po srednjoeuropskom vremenu, lansiran je svemirski brod Falcon 9, zajednički projekt privatne kompanije „Space X" i američke državne svemirske agencije NASA-e. Ovo je prva službena misija s ljudskom posadom nazvana CREW-1 koja odlazi na Međunarodnu svemirsku postaju (ISS) gdje će četvero astronauta boraviti idućih šest mjeseci. Posadu ove svemirske misije čine troje američkih astronauta Mike Hopkins (zapovjednik), Victor Glover (pilot), Shannon Walker (znanstvenica) te jedan japanski astronaut, Soichi Noguchi (znanstvenik).

VICTOR GLOVER, kapetan fregate i NASA-in astronaut

Ovo je priča o pilotu ove misije, kapetanu fregate (pukovniku) Victoru Gloveru. Victor je borbeni pilot ratne mornarice SAD-a koji je do sada nakupio preko 3.000 sati leta u preko 40 različitih tipova aviona, ima preko 400 slijetanja na nosače aviona i sudjelovao je u 24 borbene misije. Victor je postao astronaut 2013. godine, a 2015. završio je astronautsku obuku koja uključuje znanstvenu i tehničku poduku, tehničku poduku za Međunarodnu svemirsku postaju, osposobljen je za tzv. „svemirsku šetnju", robotiku te je završio psihološku astronautsku obuku. Uz redovitu karijeru borbenog pilota, Victor je radio i kao testni pilot na novim modelima borbenih zrakoplova. Po zanimanju je inženjer strojarstva, a uz svoje osnovno zanimanje posjeduje još tri magisterija: Inženjer – pokusni pilot, Inženjer strojarstva – znanstvenik te magisterij iz Vojnih operativnih znanosti.

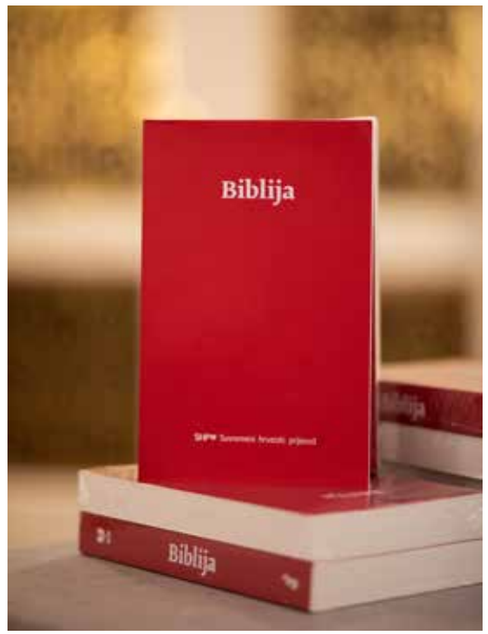
Victor Glover je oženjen te uz suprugu ima i četiri kćeri. Victor i njegova supruga Dionna su nanovo rođeni kršćani, članovi Kristove Crkve, jedne male zajednice u gradu Houstonu gdje žive. Svoju vjeru u Krista svjedoče svojim životom kao i predanim služenjem u Kristovoj Crkvi čiji su članovi. Prije svake nove misije na Međunarodnu svemirsku postaju odlazi teretni brod koji nosi sve što je potrebno astronautima za vrijeme koje će tamo provesti.

Među stvarima koje je Victor već poslao, nalazi se njegova Biblija i u malim čašicama posebno spakirani kruh i vino za Gospodnju večeru koju će Victor uzimati u zajedništvu sa svojom Crkvom putem interneta svake nedjelje. Kada bude vedro vrijeme, pogledajte u noćno nebo i sjetite se Victora i ostalih astronauta koji su u orbiti oko Zemlje i pomolite se za njihov sretan povratak na Zemlju. Ako pak osjetite pomanjkanje volje za odlazak u Crkvu, sjetite se brata Victora koji se jako potrudio da ne propušta sastanke s braćom i sestrama na kojima će i on sudjelovati u euharistiji, radosno zahvaljujući za milosni dar spasenja u Kristu Isusu, njegovom Spasitelju.

VIJESTI

Promocija Biblije

Promocija i posveta Biblije – suvremeni hrvatski prijevod (SHP), za javnost, održana je u Novinarskom domu u Zagrebu 27. studenoga 2020. u večernjim satima. Zbog epidemioloških mjera broj uzvanika bio je ograničen, ali se promocija prenosila uživo na Facebooku, a i snimljena je za mogućnost kasnijeg gledanja na Youtubeu (upišite Promocija Biblija SHP) na stranici „Biblijska učenja". Glavni urednik prijevoda, Goran Medved, mag. theol., vodio je promociju i ukazao na tri glavna cilja prijevoda: novost prijevoda (dinamički prijevod na svakidašnjem jeziku), jasnoća (da se lako čita i razumije) i evangelizacija (da Božja riječ dopre do što više ljudi). Dr. sc. Boris Beck, savjetnik za jezična pitanja, govorio je o važnosti suvremenog jezika za dobro razumijevanje teksta, a Filip Grujić, mag. theol., i pastor Baptističke Crkve Zagreb, govorio je o važnosti čitanja Biblije.

Novi/stari Predstojnik Vijeća Kristovih Crkava u RH

U listopadu, na posebnoj sjednici Vijeća Kristovih Crkava u RH, za novog predstojnika ponovno je izabran prop. Mladen Dominić iz varaždinske Kristove Crkve. Predstojnici svih crkava jednoglasno su donijeli tu odluku, a Mladen Dominić se zahvaljuje na ponovno ukazanom povjerenju.

DOJMOVI ČITATELJA I GLEDATELJA

Poštovana braćo u Kristu!

Zahvaljujem vam za Obiteljski list u kojem se nalazi niz dobrih priloga o Isusu Kristu kao objavi Boga. Tu se nalazi tema kojom sam se bavio intenzivno posljednjih nešto više od dvadeset godina.

Drago mi je što se naše spoznaje Boga uglavnom preklapaju jer se temelje na Božjoj riječi, a ne na crkvenoj dogmi. Ja pripadam među one koji doslovno vjeruju u svaku Božju riječ, kako nam je i sam Isus preporučio u svojoj prvoj poruci, gdje je rekao: „Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih." (Mt 4:4)

Isus je znao da će se Njegov protivnik okomiti na Božju riječ i sve pokušati kako bi unio što više „zbrke Babilona" i u Sveto pismo. Stoga je odmah na samom početku nastojao uputiti čitaoca da Božju riječ razumije onako kako je napisana pod nadahnućem Duha Svetoga. Kroz čitavu je Bibliju ponavljao ovu misao kako bi čitaoca usmjeravao u pravom smjeru i spoznaju Boga na jednostavan način, da bi ga mogli razumjeti i neuki. U Mateju 5:17-19 i Otkrivenju 22:16-20 ponovio je isto.

Pavao se posebno kritički izjasnio o miješanju Božje riječi s ljudskom filozofijom, na što se i sam Isus često osvrtao i zahvaljivao Ocu što je to otkrio malenima, a ne premudrima. Stoga upućujem sve svoje sugovornike da sami istražuju u Bibliji što je istina koja potječe od Oca – izvora istine koji ne može zavesti ni prevariti. Do sada sam napisao više knjiga na ovu temu spoznaje Boga, onako kako se sam objavio, oslobođenih svake dogme i nauke ljudske. Kroz tih dvadesetak godina u trenucima nadahnuća pisao bih duhovne pjesme kao Psalme, u strožoj rimi. Odlučio sam da vam iz svoje knjige od 112 pjesama pošaljem jednu koja mi se čini kao poticajna za svakoga da se raduje širenju Radosne vijesti na slavu Gospodinu. Pjesma glasi:

Neka i moj žižak gori

Neka i moj žižak gori!
Da se svjetlost ne ugasi.
Volio bih i ja pomoć,
da se koja duša spasi.

I meni su neki drugi,
upalili plam.
Teško bih ga bez pomoći
upalio sam,
upalio sam.

Isus nam je govorio:
„Pođite u posjet svima,
ponesite svjetlost moju,
svakom onom tko je prima!"

Tamo gdje je mrkla tama,
i moj žižak će pomoći
da osvijetli bližnjeg moga,
da pronađe put u noći.

Mate Dvorski

Primila sam vrijednu i dragu pošiljku koja me jako iznenadila i razveselila. Od srca vam se zahvaljujem... M.I., Prelog

Javljam vam da sam dobio knjigu Kršćanski dom. Oduševljen sam sadržajem knjige, a vama zahvaljujem za dobrotu i požrtvovnost u promidžbi vjere. J.B. s obitelji, Garešnica

Čestitam vam i zahvaljujem na još jednom odličnom izdanju našeg omiljenog Obiteljskog lista i molim da mi pošaljete knjigu Kršćanski dom. R. i J.K., Nedeljanec

Svaki put kada dobijem vaš Obiteljski list, uljepšate mi dan. Ispunjavate mi dušu... Molila bih vas da mi pošaljete Bibliju za mlade. Hvala na svemu lijepom. L.H., Zagreb

Molio bih da mi poklonite Bibliju SHP, Ilustrirane biblijske priče za mlade, Dječji karakter i Kršćanski dom. Moja obitelj je velika i s veseljem ćemo čitati i razmjenjivati knjige te time uvećati svoje znanje i vjeru te postati još bolji ljudi. Unaprijed zahvalni vaši vjerni čitatelji. A.M., Donja Voća

Vaša emisija je prekrasna, pastor na tako lijep način tumači Bibliju da je svi možemo razumjeti. Nisam mogla vjerovati kad sam primila vaš poklon, jako sam radosna što sam dobila Novi zavjet s većim slovima, tako da i ja u svojim godinama mogu čitati Božju riječ. B.T., Bisag

Redovito gledam vašu emisiju i vrlo sam zahvalna na poklonu koji sam primila. Ne mogu vam opisati veselje koje je nastalo u našoj kući kad su djeca primila Biblije za djecu, koje ste nam poslali. Od srca zahvaljujemo. N.K., Pušćine

Poklon u vašoj emisiji je prvi koji sam ikad osvojila, bez riječi sam! Jako ste me razveselili, od srca vam hvala. I.S., Zagreb

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu?
Slobodno nam se javite ili pišite na adresu uredništva:
Ulica braće Krajanski 14, 42000 Varaždin.
Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.

Molitva za siročad

Kršćani diljem svijeta obilježili su još jednu molitvenu nedjelju 8. studenoga za siročad i djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi (Orphan Sunday). Bila je to dragocjena prilika da se i naše crkve ujedine u molitvi za oko tisuću djece u Hrvatskoj kojima je uskraćeno ono najvrjednije – obitelj.

Lutkice bez ustiju sa zašivenim rukama i nogama predstavljaju djecu koja su žrtve nasilja u obitelji i ne mogu ništa reći ni učiniti. Lutkice su izradili članovi Udruge udomitelja djece Međimurja te su se dijelile na molitvenoj nedjelji.

Djeca koja nas trebaju

Zaokupljeni svojim svakodnevnim brigama možda nismo ni svjesni da negdje blizu nas žive djeca koja su lišena svoje najveće potrebe – roditeljske skrbi. U Hrvatskoj ih sveukupno ima oko 3.500, od kojih oko 1.000 živi u dječjim domovima. Neka od te djeca svoje su roditelje izgubila nesretnim slučajem, no velik je broj onih čiji su roditelji živi, ali se ne mogu ili ne žele brinuti o njima.

Priča o djeci bez roditeljske skrbi stara je koliko i priča o ljudskom društvu. U prošlosti su takva djeca bila ostavljana na milost i nemilost ulice pa je jedan od velikih blagodati razvoja društva uspostavljanje institucija koje brinu o siročadi na temelju zakona koji ih štite. Nažalost, ovaj sustav u mnogim državama nije dovoljno razvijen, zbog čega su djeca koja prose, rade u ropskim uvjetima ili su predmet trgovine, velika mrlja na savjesti čovječanstva.

Hrvatska spada u uređenije zemlje pa većina smatra da su djeca bez roditeljske skrbi kod nas adekvatno zbrinuta. No, je li tome doista tako? Jesu li smještajem u dječje domove zadovoljene potrebe te djece? Neke svakako jesu, poput hrane, odjeće, higijene, stanovanja i školskog obrazovanja. Imamo razloga vjerovati da su im čak i potrebe za ljubavlju do neke mjere zadovoljene jer u takvim domovima pretežno rade djelatnici koji su svoje zvanje i odabrali iz sućuti prema njima. Ipak, je li dijete koje nikad nije imalo iskustva s kupovanjem i podmirivanjem kućanskih troškova spremno za samostalni život? Može li se ono razviti u konstruktivnog i odgovornog člana šire društvene zajednice, ako je ta zajednica cijelo djetinjstvo za njega bila tek nepoznati vanjski svijet od kojeg su ga čuvali zidovi institucije? I konačno, ono najvažnije, hoće li djeca koja nikad izbliza nisu vidjela primjer obitelji jednog dana biti sposobna zasnovati svoju vlastitu?

Ako želimo biti iskreni, lako ćemo zaključiti da neke od temeljnih ljudskih potreba poput pripadnosti, vrijednosti i identiteta, u dječjim domovima teško mogu biti zadovoljene. Zato će zamjenska obitelj uvijek biti bolje rješenje za djecu kojoj je primarna bila uskraćena. Nesavršeni zamjenski roditelji možda nisu socijalni stručnjaci, školovani pedagozi ili iskustveni psiholozi, ali će biti najbliži slici mame i tate za kojima svako dijete žudi. Jedino u obitelji koja ga prihvaća dijete može dobiti toliko potreban osjećaj da nekome pripada i da je

osoba. Jedino u obitelji u kojoj se od malih nogu susreće sa svim praktičnim životnim situacijama dijete može biti pripremljeno za realan život. Zato kao društvo moramo paziti da prepuštanjem zbrinjavanja siročadi institucijama od takve djece ne stvorimo trajne socijalne invalide.

Možemo li u tome štogod i sami pomoći? Svakako – postanimo udomitelji! Otvorimo svoje srce i svoj dom nekom djetetu koje ga nema! Sve više se u društvu prepoznaje potreba za udomiteljima pa je i sve više poticaja od države, civilnog društva i UNICEF-a da se sve više bračnih parova, naročito mlađih, odluči za ovaj plemeniti poziv. Nažalost, unatoč mnogim naporima i poticajnim TV spotovima, odaziv je relativno skroman.

Zašto? Ljudi se možda boje da nisu dorasli ovom pozivu, ali je vjerojatno veći razlog bojazan da bi im neko novo, i k tome još tuđe, dijete moglo oduzeti nešto od udobnosti njihova života. Koji god od tih razloga bio presudan, zbog duhovnih vrijednosti koje ih vode, iskreni bi kršćani mogli biti odgovor koji društvo traži i koji djeca trebaju.

> *„Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće!” (Mt 25:40).*

Udomiteljstvo bi mogla biti neotkrivena privilegija svima koji su potaknuti Isusovom ljubavi prema djeci i svoj hod s Bogom razumiju kao misiju u stvaranju boljeg svijeta. A kako je u samoj srži biblijskog kršćanstva dopuštenje Bogu da nas na temelju svoje Riječi stalno karakterno izgrađuje, većina je iskrenih kršćana samim time i pedagoški solidno opremljena za ovaj poziv. Velika praktična prednost zbrinjavanja djece u kršćanskim obiteljima su i njihove uzajamne povezanosti u živim crkvama, pa uz zamjensku obitelj u takvoj sredini djeca mogu dobiti i brojne „rođake” koji će svojim utjecajem obogatiti njihove živote. Uza sve to, predana kršćanska obitelj trebala bi biti i najsigurnije mjesto u kojem bi spasiteljska ljubav Isusa Krista mogla ispuniti njihovu konačnu potrebu – potrebu za vječnim životom. Upravo će takva djeca tu ljubav moći i najbolje razumjeti jer ih je ona provela od bolnog iskustva neželjenog siročeta do preplavljujućeg doživljaja Božjeg djeteta s najvećom mogućom vrijednošću i pripadnošću.

A kako to uvijek biva kod Boga, udomljavanje neće donijeti samo blagodat djeci u potrebi, nego možda još i više samim udomiteljima. Naime, prema onome što nam Jakov u svojoj poslanici piše da se čisto i neokaljano bogoslužje sastoji u brizi za sirote (Jak 1:27), udomljavanje pruža dragocjenu prigodu da svoj duhovni život izrazimo u važnoj praktičnoj potrebi. Štoviše, s obzirom da smo svi koji smo prihvatili Isusa Krista i sami dobili privilegiju da postanemo djeca Božja (Iv 1:12), a da smo prema Efežanima 2:3-7 svi prethodno bili siročad i djeca srdžbe, zašto ne bismo nešto slično učinili onima koji su i po kriterijima ovog svijeta siročad, ponekad čak i djeca srdžbe? U prošlosti je crkva tu potrebu smatrala svojom obavezom pa bi u vrijeme antike nezbrinuta djeca svoju jedinu šansu često pronašla u kršćanskim obiteljima. Kako se razvijala socijalna država, crkva je s vremenom prestala smatrati to svojim pozivom, no ako vjerujemo da nas Bog poziva da se vratimo na izvore kršćanstva i da budemo inspirirani životom prvih kršćana, možda bismo isto trebali učiniti u pogledu udomiteljstva. Ako smo spremni odvažiti se na to, nemojmo sumnjati da će nas Bog za to i bogati nagraditi. Ta nije li sam Isus rekao: „Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće!” (Mt 25:40).

Vlado Hoblaj

KUTAK ZA MLADE

10 biblijskih stihova za teška vremena

1. Dođite k meni, svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas obnoviti. Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotkog i poniznog srca, pronaći ćete odmor svojim dušama. Jer, jaram koji vam nudim lagan je i teret koji je od mene lako vam je nositi. (Mt 11:28-30)

2. Vjeruj Bogu svim svojim srcem, ne oslanjaj se na vlastiti razum. Što god radiš, misli na njega, i on će te voditi pravim putevima. (Izr 3:5-6)

3. Ne boj se, jer ja sam s tobom, ne plaši se, jer ja sam tvoj Bog. Ja ću te osnažiti i pomoći ti, ja ću te poduprijeti svojom pobjedničkom desnicom. (Iz 41:10)

4. Ne brinite se tjeskobno za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za sebe. Svaki dan ima dosta svojih nevolja. (Mt 6:34)

5. Jer, bitka nije vaša, nego Božja. (2 Ljet 20:15)

6. On iznemoglome daje snagu, a slabome uvećava moć. (Iz 40:29)

7. Postoji razdoblje za sve, pravo vrijeme za sve što se zbiva na svijetu. (Prop 3:1)

8. Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće. (Mt 19:26)

9. Ne brinite se tjeskobno ni za što, već molite i tražite od Boga sve što vam treba. A kad molite, uvijek i zahvaljujte, i Božji mir, koji je iznad svakog ljudskog razmišljanja, čuvat će vaša srca i vaše misli u Isusu Kristu. (Fil 4:6-7)

10. Bog će ići pred tobom i bit će s tobom. Neće te iznevjeriti, niti ostaviti. Nemoj se bojati ni obeshrabriti. (Pnz 31:8)

KUTAK ZA DJECU

Car August izdao je naredbu da se u čitavom Rimskom Carstvu provede popis stanovništva. Svatko je morao otići u svoj grad da se ondje upiše.

Marija i Josip živjeli su u Nazaretu, no Josip se rodio u dalekom gradu Betlehemu. Krenuo je na dalek put zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja je bila trudna.

Kada su stigli u Betlehem, više nije bilo mjesta gdje bi mogli prespavati. Išli su od kuće do kuće, ali nitko nije imao sobu za njih. Jedan čovjek ponudio im je da spavaju u štali sa životinjama.

Te noći dogodilo se nešto prekrasno. Marija je rodila dječačića Isusa i položila ga u jaslice. Rodio se Sin Božji.

Dragi prijatelji, u veljači će se u Kristovoj Crkvi Varaždin kroz šest susreta održavati bračni seminar pod naslovom Usavršite svoj brak. Pozivamo vas da nam se pridružite i kroz razne teme i životne primjere unaprijedite život sa svojim partnerom. Više informacija bit će dostupno sredinom siječnja na našoj Facebook stranici, a za dodatna pitanja možete nas kontaktirati na broj telefona 042 311 202.